

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

Löytyykö ohjausta?

Selvitys Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarpeesta ja saannista

Anu Tolvanen

Sosiaalialan koulutusohjelman opinnäytetyö
Yhteisö- ja perusturvatyö
Sosionomi (AMK)

KEMI 2010

Tekijä(t): Tolvanen, Anu

Opinnäytetyön nimi: Löytyykö ohjausta? - Selvitys Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarpeesta ja saannista.

Sivuja (+liitteitä): 41(+9)

Opinnäytetyön kuvaus:

Opinnäytetyön tarkoitus on selvittää kokevatko Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijat tarvitsevansa psykososiaalista sekä sosiaalista tukea omalta sosiaaliselta verkostoltaan tai koulunsa henkilökunnan sekä muiden opiskelijoiden taholta.

Teoreettinen ja käsitteellinen esittely:

Opinnäytetyön teoriaosuus kulkee rinnalla työssä koko ajan. Teoriaosuudessa käsitellään psykososiaalisen sekä sosiaalisen tuen eri muotoja, kuten emotionaalista ja tiedollista tukea. Myös vertaistukea ja tutortoimintaa käsitellään työssä.

Metodologinen esittely:

Opinnäytetyö on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus. Kysely toteutettiin Webropol-sovelluksessa, jossa opiskelijat saivat vastata kyselyyn, mikäli he kokivat vastamisen aiheelliseksi.

Keskeiset tutkimustulokset:

Tutkimustulokset osoittavat sen, että opiskelijat kokevat psykososiaalisen tuen saataavuuden olevan melko vaihtelevaa eri ihmisten ja asioiden osalta. Kuitenkin opiskelijat kokevat, että tuen saanti ei aina ole helppoa tai keskusteluista ei aina koeta olevan hyötyä. Sosiaalista tukea opiskelijat kaipaavat eniten koulunsa henkilökunnalta sekä muilta opiskelijoilta.

Johtopäätökset:

Kyselyyn vastaajien määrästä voidaan päätellä, että psykososiaalinen tuki ja opiskelijoiden hyvinvointi ei tunnu olevan opiskelijoille itselleen kovinkaan tärkeää. Myös koulun henkilökunnan, muiden opiskelijoiden ja opiskelijoiden sosiaalisen verkoston mielestä psykososiaalinen tuki ei ole tärkeimpien asioiden listalla, ainakaan tämän kyselyn perusteella.

Asiasanat: Psykososiaalinen tuki, sosiaalinen tuki, vertaistuki, emotionaalinen tuki ja tiedollinen tuki.

Author(s): Tolvanen, Anu

Title: Is there guidance to be found? - A survey of the need and obtaining of psychosocial support of the Technology students in Kemi-Tornio University of Applied Sciences

Pages (+appendixes): 41 (+9)

Thesis description:

The aim of the thesis is to probe if the technology students in the Kemi-Tornio University of Applied Sciences experience a need for psychosocial and social support from their own social network or from school staff and co-students.

Theoretical summary:

The theory is visible throughout the thesis. The theory part consists of the different forms of psychosocial and social support, for example emotional and informational support. Also peer support and tutor action is involved in the thesis.

Methodological summary:

The thesis is quantitative. The questionnaire was done in Webropol-application where the students were able to answer if they saw it necessary.

Main results:

According to the results, students see that the accessibility of the psychosocial support varies a lot depending on person and issue. The students have experienced that it is not always easy to get support and the discussions are not always useful. The students require social support mainly from the staff and co-students.

Conclusions:

Based on the amount of the answers it can be said that the psychosocial support and the wellbeing of the students does not seem to be that important to the students themselves. Neither does the school staff, other students or the social networks of the students prioritize the psychosocial support, at least not according to this questionnaire.

Key words: Psychosocial support, social support, peer support, emotional support, informational support.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO	5
2 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	7
2.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimuskysymykset.....	7
2.2 Tutkimusprosessi	8
3 PSYKOSOSIAALINEN TUKI.....	11
3.1 Psykososiaalinen tuki osana hyvinvointia.....	11
3.2 Ystävät, yksinäisyys ja ryhmään kuuluminen	12
3.3 Tutortoiminta ja vertaistuki.....	14
3.4 Opiskelijan ohjauksen vastuutus tekniikan yksikössä	17
4 SOSIAALINEN TUKI.....	19
4.1 Sosiaalisen tuen määrittelyä.....	19
4.2 Emotionaalisen tuen saanti sekä riittävyys	20
4.3 Tiedollisen tuen saanti sekä riittävyys	22
4.4 Pohdintaa sosiaalisesta tuesta.....	26
5 TUEN SAATAVUUS JA RIITTÄVYYS	29
5.1 Koulun henkilökunnalta saatava tuki	29
5.2 Opintoihin liittyvät keskustelut	30
5.3 Omaan elämään liittyvät keskustelut	33
5.4 Pohdintaa tuen saatavuudesta.....	36
6 JOHTOPÄÄTÖKSET	38
LÄHTEET	40

LIITTEET 1-6

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarvetta ja tuen saantia koulun henkilökunnan, muiden opiskelijoiden ja opiskelijoiden perheen sekä ystävien taholta. Pääpaino opinnäytetyössä on koulun henkilökunnan, opiskelutovereiden vertaistuen sekä oman sosiaalisen verkoston ympärillä. Psykososiaalinen tuki on tärkeä osa ammattikorkeakouluopiskelijoiden arkea. Opiskelijan tulisi saada koulunsa henkilökunnalta ja muilta opiskelijoilta tukea opiskeluihin liittyviin asioihin; muulta omalta sosiaaliselta verkostoltaan opiskelija tarvitsee tukea henkilökohtaisiin asioihin. Jotta opiskelija jaksaa, on hänen tunnettava, että hänellä on hyvä olla ja hän kykenee opiskelemaan omassa opiskeluryhmässään ja opiskeluympäristössään. Opiskelijan on tiedettävä, mistä hän voi hakea tukea eri asioihin ja ongelmiin. Tuen hakemisen tulisi olla mahdollisimman helppoa, mikäli hän tukea tarvitsee. Kiinnostukseni tähän aiheeseen lähti To care, to dare, to share -hankkeen tiimoilta, jolla ehkäistään syrjäytymistä ammattikorkeakouluopinnoissa. Psykososiaalinen tuki on yksi osa syrjäytymisen ehkäisyä.

Suoritin aineiston keruun tekniikan yksikössä huhtikuun viimeisellä viikolla vuonna 2010. Kysely sopii tähän aiheeseen, sillä näin saan tilastollisesti merkittävän otoksen, ja uskon, että anonymisti on helpompi vastata aiheeseen liittyviin kysymyksiin.

Valitsin opiskelijoiden psykososiaalisen tuen opinnäytetyöni aiheeksi sen vuoksi, että opiskelijoiden hyvinvoinnista ja jaksamisesta puhutaan paljon, mutta kaikkiin siihen liittyviin asioihin ei ole mielestäni kiinnitetty tarpeeksi huomiota. Haluan myös selvittää onko opiskelijoiden hyvinvointi oikeasti tärkeää, vai onko se tärkeää vain juhlapuheita kirjoitettaessa. Opinnäytetyöni tarkoituksena on selvittää myös se, onko opiskelijoiden psykososiaalinen tuki tärkeää opiskelijoille itselleen, koulun henkilökunnalle tai opiskelijoiden lähipiirille. Mielestäni psykososiaalisen tuen tarpeen selvittäminen on jäänyt melko vähälle tarkastelulle, ja koen kuitenkin, että se on yksi suuri tekijä opiskelijan hyvinvoinnissa ja jaksamisessa. Tutkin psykososiaalisen tuen tarvetta ja saatavuutta nimenomaan tekniikan opiskelijoiden keskuudessa, sillä tekniikka on miesvaltainen ala,

jossa keskeyttämisprosentti on melko suuri. Vuonna 2009 pelkästään nuorten koulutusohjelmasta tekniikan alalla oli keskeyttäneitä 65 opiskelijaa (liite 1).

Haluan selvittää, kuinka tekniikan opiskelijat itse kokevat saavansa psykososiaalista tukea, vai onko tällainen tuki heille edes tärkeää. Opinnäytetyössäni keskityn nimenomaan koulun henkilöstön, muiden opiskelijoiden, perheen sekä ystävien antamaan tukeen ja ohjaukseen opintojen aikana.

2 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

2.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimuskysymykset

Opinnäytetyöni tarkoituksena on tutkia, kuinka paljon tekniikan opiskelijat kokevat tarvitsevansa ja saavansa psykososiaalista tukea koulun henkilöstöltä, opiskelukavereilta sekä muulta omalta sosiaaliselta verkostolta, kuten perheeltä ja ystäviltä. Psykososiaalisella tuella tarkoitetaan sitä kokonaisuutta, joka muodostuu ihmisen auttamiseen tarkoitettuista psyykkisen, sosiaalisen ja hengellisen tuen palveluista. (Markkanen & Rissanen 2010, 5) Työssäni keskityn siis psyykkisen sekä sosiaalisen tuen piiriin vastaajien lähi-verkoston ja koulun henkilökunnan ja muiden opiskelijoiden osalta.

Opinnäytetyöni tarkoituksena on tuottaa tietoa näistä asioista. Mikäli opinnäytetyössä ilmenee joitain epäkohtia psykososiaalisen tuen tarpeen ja saamisen osalta, voivat opinnäytetyöni tulokset mahdollisesti auttaa niin koulua kuin opiskelijoitakin huomaamaan ja korjaamaan nämä puutteet. Opiskelijoiden jaksamisen ja hyvinvoinnin parantamisella voidaan vaikuttaa opiskelumotivaatioon ja sitä kautta opiskelijat saavat koulun loppuun ja heistä tulee oman alansa ammattilaisia ja hyviä työntekijöitä.

Opinnäytetyöni on hankkeistettu (liite2) Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulussa käynnissä olevaan projektiin, ”to care, to dare, to share – ammattikorkeakouluopiskelijoiden syrjäytymisen ehkäiseminen”. Projektissa on mukana 14 ammattikorkeakoulua eripuolilta Suomea, ja se on käynnissä 01.09.2009–31.08.2011. Projektin tavoitteena on tukea sekä suomalaisten että ulkomaisten ammattikorkeakouluopiskelijoiden hyvinvointia ja opintojen loppuun saattamista. Projektin yhtenä tavoitteena on kehittää opiskelijoiden osallisuutta ja tukea edistävää ja välittävää ilmapiiriä. (Projektisuunnitelma)

Tutkimuskysymykseni ovat:

1. Kuinka paljon Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijat kokevat tarvitsevansa psykososiaalista tukea koulun henkilökunnalta, muilta opiskelijoilta sekä omalta sosiaaliselta verkostoltaan? Sosiaalisella verkostolla tarkoitetaan tässä opinnäytetyössä opiskelijan perhettä, sukua sekä ystäviä.
2. Kuinka helppoa on psykososiaalisen tuen hakeminen ja saanti koulun henkilökunnalta, opiskelijoilta ja omalta sosiaaliselta verkostoltaan?

2.2 Tutkimusprosessi

Keväällä 2010 aloitin tutkimukseni suunnittelun, teoriapohjan etsimisen ja kyselylomakkeen laatimisen. Tutkimusluvan kyselylle sain Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan alan toimialajohtajalta (liite 3). Minun täytyi saada opinnäytetyöprosessini melko pian käyntiin, sillä tekniikan opiskelijoiden koulu päättyi jo huhti-toukokuun vaihteessa, ja minun oli sitä ennen toteutettava tämä kysely heille.

Toteutin kyselyni Internetissä Webropol-sovelluksessa. Alkuperäisen suunnitelmani mukaan tarkoitus oli lähettää linkki kyselyyni sähköpostissa opiskelijoille, ja heille olisi varattu jollain tunnilla aikaa kyselyyn vastaamiseen. Otinkin yhteyttä viiteen opettajaan asian tiimoilta, mutta vain yksi opettaja antoi oppilaille aikaa tunnin alussa vastata kyselyyni. Mikäli kaikki opettajat olisivat antaneet tunnilla aikaa, olisin lähettänyt linkin näille kuudelle ryhmälle, joilla olisi ollut tunnilla mahdollisuus vastata kyselyyni. Koska yhteistyö ei onnistunut opettajien kanssa, päätin lähettää linkin kyselyyni 14 ryhmälle. Ryhmissä oli opiskelijoita ensimmäisen, toisen ja kolmannen vuoden vuosikursseilta, ja opiskelijat olivat suuntautuneet kone- ja tuotantotekniikkaan, tuotantotalouteen sekä sähkötekniikkaan. Näin ollen opiskelijoille oli mahdollisuus vastata kyselyyni vapaaajallaan, mikäli he kokivat sen tarpeelliseksi. Pysin sähköposteissani kertomaan heille mahdollisimman selvästi mikä kysely on, ja miksi sen teen. Lähetin opiskelijoille sähköpostia asiasta kaksi kertaa ja vastauksia sain yhteensä 45, sähköpostin lähetin yhteensä 240 opiskelijalle. Vastausprosentiksi kyselylleni tuli siis 18,75 %.

Tämä opinnäytetyö on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus, ja aineisto on kerätty strukturoidulla kyselylomakkeella sähköisesti (liite 4). Kvantitatiivista tutkimusta voidaan nimittää myös tilastolliseksi tutkimukseksi. Tulokset voidaan havainnoida taulukoin tai kuvioin. (Heikkilä 2001, 16) Tässä tutkimuksessa esitän tulokset taulukoin. Kyselytutkimuksen etuna on, että sen avulla saadaan laaja tutkimusaineisto ja tutkimuksessa voidaan kysyä monia asioita. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2004, 184.)

Kvantitatiivisessa tutkimuksessa on perusjoukko, josta tutkija valitsee edustavan otoksen tutkimukseensa. Otoksen tulee olla mahdollisimman suuri jotta tutkimuksen tulokset vastaavat perusjoukon lukuja tai ajatuksia. (Hirsjärvi ym. 2004, 169.) Tutkimukseni perusjoukkona ovat Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijat. Jotta saisin mahdollisimman todenmukaisen tutkimustuloksen, lähetin kyselyni kaikkiin 240 opiskelijalle, joka on siis tutkimukseni otosryhmä.

Laadin kyselylomakkeen (liite 4) juuri tätä tutkimusta varten tutkimuskysymysteni pohjalta. Kyselylomakkeen laadinnassa käytin apuna aiempia samankaltaisia tutkimuksia sekä erilaisia teoreettisia tietoja opiskelijoiden psykososiaalisesta tuesta ja hyvinvoinnista. Myös omat näkemykseni ja kiinnostuksen kohteeni vaikuttivat kysymyksiin. Kyselylomakkeeni oli strukturoitu, ja siinä oli 25 kysymystä, joista suurin osa oli asteikkoihin eli skaaloihin perustuvia kysymyksiä. Kyselyssä oli vain kaksi avointa kysymyskohtaa, josta toiseen vastaajat saivat kertoa mielipiteitään tutortoiminnasta ja toisessa he saivat antaa palautetta kyselyyn liittyen. Pyrin muotoilemaan kysymykset lomakkeeseen siten, että vastaajat joutuisivat hieman pohtimaan vastaustaan ja näin ollen vastaukset olisivat todenmukaisempia. Kyselyssäni oli vain kaksi avointa kysymystä, jotta opiskelijoilla säilyisi mielenkiinto tehdä se loppuun saakka, eikä siihen vastaaminen olisi kovin raskasta.

Opiskelijoille lähetin sähköpostia heidän koulusähköpostiin, jossa oli mukana linkki kyselyyni sekä saate (liite 5), jossa kerroin hieman tutkimuksestani ja sen tarkoituksesta. Lähetin kahdesti sähköpostia asiasta. Ensimmäisessä viestissä kerroin kuka olen ja mikä on opinnäytetyöni aihe ja miksi kyseisen kyselyn heille lähetin. Kerroin myös kauanko aikaa kyselyyn vastaaminen vie, ja kerroin kyselyyn vastaamisen tapahtuvan anonyymisti niin, että anonyymiteetti tulee säilymään koko tutkimuksen ajan.

Toisessa ”muistutussähköpostissa” muistutin kyselystä, ja toivoin heitä jotka eivät vielä

kyselyyn olleet vastanneet, vastamaan mahdollisimman pian. Muistutin myös, että kysely on osa opinnäytetyötäni, ja tietenkin viestissä oli mukana linkki kyselyyn (liite 6). Viestien välissä oli aikaa noin viikko. Pyrin saamaan otoksesta mahdollisimman laajan ja kattavan, ja sen vuoksi otin opiskelijoihin yhteyttä kaksi kertaa. Toisen kerran jälkeen sainkin yli puolet vastauksista, joten muistutus oli aiheellinen.

Kyselyyni vastasi 45 opiskelijaa joista naisia oli 9 (20 %) ja miehiä 36 (80 %). Naisten ja miesten välinen ero vastanneissa selittynee sillä, että tekniikka on miesvaltainen ala. Näin ollen miesten vastausprosentti on suurempi, joten naisten ja miesten vastauksia ei voida verrata keskenään.

Kyselyn lähetin kone- ja tuotantotekniikan, sähkötekniikan sekä tuotantotalouden ensimmäisen, toisen ja kolmannen vuoden opiskelijoille. Kyselyyn vastanneista kone- ja tuotantotekniikan opiskelijoita oli 18 (48 %), sähkötekniikan 17 (38 %) ja tuotantotalouden 10 (22 %). Toisen vuoden opiskelijat vastasivat eniten (62 %), kun katsotaan vastausprosentteja opiskeluvuoden mukaan. Vastauksista ensimmäistä vuotta opiskelevilta oli 22 % ja kolmatta vuotta opiskelevilta 16 %. Kyselyyni vastanneiden opiskelijoiden ikäjakauma oli 20–46v. Eniten vastaajia oli ikäluokassa 18–25v 69 %; 26–35v vastauksia tuli 22 % ja 36–46v vastauksia 9 %. Kaiken kaikkiaan kyselyyni vastanneet ovat melko eri-ikäisiä, joten sekin voi vaikuttaa tuloksiin.

Kyselyni tulokset esitän pyöristettyinä prosenttilukuina, sekä osan tuloksista esitän taulukkomuodossa. Nämä tulokset ovat eniten esille nousseita sekä mielestäni tärkeimpiä tutkimuskysymysten kannalta. Tarkoitukseni oli esittää tutkimustuloksiani eri taustamuuttujien mukaan (sukupuoli, koulutusohjelma, vuosikurssi sekä ikä), mutta vastauksien vähäisyyden ja eettisyyden vuoksi tulokset tullaan esittämään kaikkien vastaajien vastausten mukaan. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa luottamuksellisuus tarkoittaa sitä, että tutkimuksen tuloksia ei esitetä liian pienistä ryhmistä (Alkula & Pöntinen & Ylöstalo 2002, 295.)

Avoimien kysymysten vastauksia ja kommentteja pyrin myös tuomaan työssäni esille eri aihekokonaisuuksien kohdalla teorian tiedon rinnalla. Näin työssäni saadaan esille myös vastanneiden opiskelijoiden omia mielipiteitä tutkimusaiheeseeni liittyen.

3 PSYKOSOSIAALINEN TUKI

3.1 Psykososiaalinen tuki osana hyvinvointia

Hyvinvointi tarkoittaa eri ihmisille eri asioita. Hyvinvointi syntyy ihmisten tarpeiden ja heidän käytettävissään olevien resurssien välisessä prosessissa. Hyvinvointiin liittyy tarve olla suhteessa muihin ihmisiin, ja tämä tarve liittyy yksilön hyvinvointiin. Tämä tarve toteutuu suhteessa perheeseen, ystäviin sekä työpaikan yhteisöihin ja on osa sosiaalisen identiteetin muodostumista. (Tapaninen & Kauppinen & Kivinen & Kotilainen & Kureniemi & Pajukoski 2002, 55-56)

Sosiaalinen ulottuvuus opiskeluhuvinvoinnin osatekijänä ymmärretään kykyinä vuorovaikutukseen ja sosiaalisten suhteiden, verkostojen sekä saatavilla olevan tuen määränä eli resursseina. (Sulander & Romppanen 2007, 19)

Opiskeluihin kohdistuva tuki kaikissa muodoissaan on yksi keskeisimmistä hyvinvoinnin edistämisen osatekijöistä. Näitä muotoja ovat mm. terveydenhuolto sekä opinto-ohjaus, ryhmään kuulumisen tunne, ystävyysuhteet, perhe ja parisuhde. Kaikenlainen keskustelu sekä kuuluminen sosiaalisiin verkostoihin ovat tärkeitä. (Laaksonen 2004, 5)

Ihmisen hyvinvointi on kiinteästi yhteydessä ihmisen voimaantumisen tunteeseen, tällöin ihminen voi kokea kontrolloivansa omaa elämäänsä. Ihmisen tiettyyn ikävaiheeseen kuuluvilla elämäntapahtumilla on suuri merkitys opintojen sujumiseen ja yleiseen hyvinvointiin. Nuorilla aikuisilla, jotka opiskelevat ammattikorkeakoulussa, näitä elämäntapahtumia ovat mm. muutto pois lapsuudenkodista, opiskelun aloittaminen, parisuhteen aloittaminen, osa-aikaisen työn aloittaminen ja koulusta valmistuminen. (Sulander & Romppanen 2007, 14–15) Ammattikorkeakouluopiskelijalla on siis opintojen suorittamisen lisäksi paljon muitakin suurehkoja elämäntapahtumia, jotka vaikuttavat

opiskelijan hyvinvoinnin tunteeseen. Näin ollen riittävä psykososiaalinen tuki koulun henkilökunnalta, muilta opiskelijoilta (vertaistuki) sekä tuki omalta perheeltä ja ystävil-
tä ovat suuressa merkityksessä opiskelijan hyvinvoinnin kannalta. Yhtenä tärkeimmistä
psykkisen hyvinvoinnin ulottuvuudesta pidetään sosiaalisia suhteita ja ryhmään kuu-
lumisen tunnetta, näiden lisäksi hyväksytyksi tuleminen, arvostus sekä luottamus vah-
vistavat positiivista kokemusta itsestä. (Sulander & Romppanen 2007, 16)

3.2 Ystävät, yksinäisyys ja ryhmiin kuuluminen

Kyselyyn vastanneista jopa 7 % vastasi, että heillä ei ole yhtään sellaista ystävää jonka
kanssa he voisivat keskustella henkilökohtaisista asioista ja ongelmista. Myös 7 % jätti
vastaamatta kyseiseen kysymykseen. Tämä on melko huolestuttavaa, sillä nimenomaan
keskustelu ja vertaistuen saanti on tärkeää ihmisen jaksamisen kannalta.

Yksi tai kaksi ystävää näyttäisi olevan yleisin sellaisten ystävien määrä, joiden kanssa
voi puhua henkilökohtaisista asioista ja ongelmista. On selvää, että tämän kaltaisten
ystävien tulee olla erittäin hyviä ja luottamuksen arvoisia henkilöitä, joten sellaisia ys-
täviä tuskin monellakaan ihmisellä on kovin useita. Ehkä hieman yllättävää onkin se,
että jopa 16 % vastaajista ilmoittaa heillä olevan viisi tai useampi ystävä henkilökohtai-
sia keskusteluja varten.

Ystävät joiden kanssa voin keskustella henkilökohtaisista asioista ja ongelmista	Prosentti
Ei yhtään	7 %
Yksi tai kaksi	38 %
Kolme tai neljä	33 %
Viisi tai useampi	16 %
Puuttuva havainto	7 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 1

2 % vastaajista ei ole vastannut kysymykseen siitä, ovatko he saaneet opiskelujen kautta
itselleen uusia ystäviä. Kuitenkaan kukaan vastaajista ei ilmoita, ettei olisi saanut yhtään
ystävää. Jopa 31 % ilmoittaa saaneensa erittäin monta ystävää. 27 % vastaajista ilmoit-
taa saaneensa jonkin verran uusia ystäviä opiskelujen kautta. Opiskeluiden kautta saa-

mien ystävien rooli tulee olemaan melko tärkeä osa ystävyysuhteita, sillä näiden ystävien kanssa ollaan samassa tilanteessa opiskelujen suhteen, ja he ovat parasta vertaistukea opiskeluihin liittyvissä asioissa.

Olen saanut opiskelun kautta uusia ystäviä	Prosentti
1 (ei lainkaan)	0 %
2	11 %
3	16 %
4	9 %
5	16 %
6	16 %
7(erittäin monta)	31 %
Puuttuva havainto	2 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 2

Tämän kyselyn perusteella opiskelijat ovat yhdessä ystäviensä kanssa useimmiten 2–3 kertaa viikossa. Ainoastaan 18 % vastaajista ilmoittaa olevansa lähes joka päivä tekemisissä ystäviensä kanssa vapaa-ajalla. Melko yllättävää on se, että jopa 9 % vastaajista ilmoittaa viettävänsä vapaa-aikaa ystäviensä kanssa harvemmin kuin kerran kuussa. Kukaan vastaajista ei kuitenkaan ilmoita kokevansa oloaan yksinäiseksi. Ainoastaan noin 6 % vastaajista ilmoittaa olevansa hieman yksinäinen. Tästä voi siis päätellä sen, että jokainen ihminen kokee yksinäisyyden tunteen hyvin erilailla. 40 % vastaajista ilmoittaa, että ei tunne olevansa lainakaan yksinäinen.

Olen yhdessä ystävieni kanssa vapaa-aikana	Prosentti
Harvemmin kuin kerran kk	9 %
1-3krt kk	24 %
noin kerran vko	16 %
2-3 krt vko	33 %
Lähes joka päivä	18 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 3

Koen olevani yksinäinen	Prosentti
1 (ei lainkaan)	40 %
2	20 %
3	20 %
4	13 %
5	4 %
6	2 %
7(erittäin yksinäinen)	0 %
Puuttuva havainto	0 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 4

Jo se, että 69 % vastaajista ilmoittaa tuntevansa kuuluvansa johonkin opiskeluun liittyvään ryhmään (esimerkiksi, opiskeluryhmään, vuosikurssiin, projektiin, opiskelijajärjestö KeIo:oon) kertoo siitä, että heillä on hyväksytyt olo. Huolestuttavaa kuitenkin on se, että yhteensä 31 % vastaajista ei tunne kuuluvansa mihinkään ryhmään tai jätti vastaamatta kysymykseen. Johtuuko myös vastaamatta jättäminen siihen, että opiskelijat eivät tunne kuuluvansa ryhmään?

Koen kuuluvani johonkin opiskeluuni liittyvään ryhmään	Prosentti
En	29 %
Kyllä	69 %
Puuttuva havainto	2 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 5

3.3 Tutortoiminta ja vertaistuki

Tutorointi on ohjausta, jolla perehdytetään uudet opiskelijat opiskelun alkumetreille, ja jolla opintojen edetessä tuetaan opiskelijan oppimisprosessia itseohjautuvuuden suuntaan. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, opintoinfo 2010. Tuutorointi)

Tekniikan yksikössä on opettajatutoreita ja opiskelijatutoreita. Tässä osiossa keskityn lähinnä opiskelijatutortoimintaan. Muissa osioissa olen opettajatutoreista käyttänyt ni-

mitystä ryhmänohjaaja.

Yleisesti ottaen tutorointia pidetään opiskelijan ohjauksena, tukemisena ja opastamisena, joiden tavoitteena on saada opiskelija integroitumaan opiskelijayhteisöön sekä tieteenkin edistää opiskelijan oppimista. Tutoreina toimivat yleensä vanhemmat opiskelijat. (Sulander & Romppanen 2007, 31) Tutoreina toimivat vanhemmat opiskelijat ovat saaneet tutorkoulutuksen, ja heidän puoleensa voi kääntyä niin opiskeluun, kuin vapaa-aikaankin liittyvissä asioissa. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, opintoinfo 2010. Tuutorointi)

Opiskelijoiden toisilleen antama tuki on merkittävä voimavara opiskelussa, oli tuki epävirallista ja vapaamuotoista tai opetukseen ja ohjaukseen liittyvää. Opiskelijoiden toteuttamia ohjauskäytäntöjä voidaan nimittää *vertaistuutoroinniksi*. (Eriksson & Mikkonen 2003, 45) On muistettava, että opiskelijat saavat vertaistukea muiltakin opiskelijoilta, ei vain opiskelijatutoreilta.

Kysyttäessä opiskelijoiden mielteitä tutortoiminnasta ja halusta toimia tutorina, osa koki tutortoiminnan hyväksi ja hyödylliseksi. Toisten mielestä taas koko touhu oli turhaa ja painottui liikaa opiskelijaelämän viettoon.

”Toiminta ei ole ollut kovin toimivaa; asenne on ollut vähän turhankin rento opiskelijaelämään eikä tarvittavaa tukea/innostusta ole saanut.”

Osan mielestä tutortoiminta on erittäin huonosti havaittavaa ja muut opiskelijat eivät edes tiedä ketkä ovat opiskelijatutoreita.

” Enpä ole sattunut vielä edes heihin törmäämään niin että tietäisin ketä he tarkalleen ovat. Elikkä vähän tuntuu olevan turhaa, heitä näkyy ja kuuluu vain silloin kun on esitelykäyntejä koululle. Olen sentään kuitenkin kolmannen vuosikurssin opiskelija. Tuutoreita ei tarvita mihinkään ! Enkä ole muidenkaan kuullut tarvitsevan... ”

”Opiskelijatutor toiminnan voi lakkauttaa kokonaan koska heidän virkansa on vain kulissi jolla pyritään pitämään opiskelijat illuusion alla todellisesta tilanteesta. ””Kaikki hyvin, katsokaa kuinka mahtavasti meillä menee!”” ”

” Tärkeä olla eri kanavia asioiden hoitoon. Tutor toiminta vie omallalaillaan asioita eteen päin, vaikkakin niitä asioita on vaikea nimetä tarkasti. Eri asioilla on erillainen painoarvo ja niiden eteneminen on myös joskus rauhallisempaa.”

Toisaalta taas tutortoiminta sai kiitosta opiskeluiden alussa, jolloin tutorit kertoivat käytännön asioista opiskeluihin liittyen. Useiden vastaajien mukaan opiskeluiden alun jälkeen tutortoiminta jää vähälle. Erolan Ammattikorkeakouluopiskelijoiden hyvinvointi 2004 -tutkimuksessakin pohditaan tutortoiminnan luonnetta ja sitä, kuinka se painottuu opintojen alkuvaiheeseen ja koko toiminnan luonne on lähinnä informoiva. (Erola 2004, 67)

”Opiskelijatutorit hoitivat aloittelijat hyvin mukaan.”

Myös mielipiteitä tuli liittyen tutoroinnin vapaaehtoisuuteen, jolloin tutoreita ei ole tarpeeksi.

”Vapaaehtoisuuden vuoksi valitettavan harva alkaa tuutoriksi, mutta ilmeisesti jatkossa tilanne on parempi.”

Suurin osa vastauksista liittyi opiskelijatutortoimintaan ja vain yhdessä vastauksessa kerrottiin opettajatutortoiminnan olevan hyödyllinen.

”Mielestäni tutoropettaja on tarpellinen ja toimiva. Opiskelijatutorointi turhaa.”

Kyselyyn vastanneista vain 7 % oli ollut mukana tai haluaisi olla mukana opiskelijatutortoiminnassa. Ajatukset opiskelijatutortoiminnasta olivat melko erilaisia, eikä yhteyttä juurikaan näkynyt suuntautumisen tai vuosikurssin osalta. Naisista 11 % ja miehistä 6 % on ollut tai haluaisi olla mukana tutortoiminnassa. Ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoista 20 % on tai haluaisi olla mukana toiminnassa. Kolmannen vuoden opiskelijoista kukaan ei ole ollut mukana tutortoiminnassa. Joten opiskelijoiden mielteet tutoreiden vähäisyydestä sekä näkymättömyydestä pitänevät hyvin paikkansa, sillä tekniikan yksikössä on vain vähän tutoreita tämän kyselyn perusteella.

Olen mukana opiskelijatutor toiminnassa	Prosentti
En	93 %
Kyllä	7 %
Puuttuva havainto	0 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 6

3.4 Opiskelijan ohjauksen vastuutus tekniikan yksikössä

Tekniikan yksikössä on laadittu opiskelijan ohjausta koskeva tehtävien vastuutustaulukko. Taulukosta käy ilmi selvästi opettajatutorin, opiskelijatutorin, opinto-ohjaajan, opettajien, koulutusohjelmavastaavien sekä kuraattorin tehtävät. Taulukossa on myös eritelty muiden henkilökuntaan kuuluvien henkilöiden vastuut ja tehtävät, mutta niitä en käsittele tässä, sillä ne eivät suoranaisesti liity tähän opinnäytetyöhön. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Opettajatutorin tehtäviin kuuluu tukea opiskelijaryhmän ryhmäytymistä opintojen alussa. Tässä tehtävässä ovat apuna myös opiskelijatutorit. Opettajatutorin tehtäviin kuuluu ohjata sekä tukea opiskelijaa hänen opintojensa etenemisessä ja sujumisessa. Mikäli opettajatutor huomaa opiskelijalla olevan ongelmia opintojen kanssa, on hän tarvittaessa yhteydessä opinto-ohjaajaan, kuraattoriin tai muihin opettajiin. Opettajatutorin tehtäviin kuuluu myös tulo- ja seurantahaastattelujen järjestäminen. Toisin sanoen opettajatutor kulkee opiskelijan rinnalla opintojen ajan. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Opiskelijatutor toimii opiskeluiden alussa perehdyttäjänä niin opiskeluympäristöön, opiskelupaikkakuntaan kuin vapaa-ajan toimintaan. Opiskelijatutorina toimivat vanhemmat opiskelijat. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Opinto-ohjaajan tehtäviin kuuluu yhdessä kuraattorin kanssa tukea ja ohjata opiskelijatutortoimintaa sekä toimia opettajatutoroinnin koordinaattorina. Valinnaisten opintojen ohjaus ja tiedottaminen kuuluvat myös hänen osa-alueeseensa. Näiden tehtävien lisäksi hän pitää yhteyttä koulutusohjelmavastaaviin. Jo nimikkeensä vuoksi on selvää, että opintojen ohjaajan tehtäviin kuuluu myös opintoihin liittyvien asioiden neuvonta ja ohjaus. Hän toimii yhteistyössä amk:n muiden opinto-ohjaajien sekä kuraattorin kanssa. Lisäksi opintojen ohjaaja huolehtii säännönmukaisessa opiskeluajassa valmistumatta jääneiden opiskelijoiden puuttuvien opintojen loppuun saannista. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Opettajat ohjaavat opiskelijoita teoriaopinnoissa, harjoitteluissa sekä opinnäytetyön teossa. Heidän tehtävänä on myös ammatillisen kehittymisen tukeminen. Varhainen puuttuminen on tärkeä osa opettajien toimenkuvaa. Mikäli he havaitsevat opiskelijalla tai opiskelijaryhmällä jotain ongelmia tai puuttumista vaativia asioita, ottavat he yhteyttä opettajatutoriin, jonka tehtävänä on hoitaa asia eteenpäin, mikäli hän katsoo sen olevan tarpeellista. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Koulutusohjelmavastaava vastaa lukuvuoden opetuksen suunnittelusta ja organisoinnista. Hän laatii henkilökohtaiset opiskelusuunnitelmat osana hyväksilukukäytänteitä. Hänen tehtävänä on myös hyväksyä opiskelijoiden opintojen keskeytys- ja eroanomukset, sekä koulutusalan sisällä tapahtuvat siirtohakemukset. Lisäksi hän järjestää opiskelijoille kehittämis- sekä palautekeskustelut vuosittain. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Kuraattori tukee ja motivoi opiskelussaan ja/tai elämässään haasteita kohdanneita opiskelijoita. Hän toimii yhdessä amk:n henkilökunnan, opiskelijayhdistysten, opiskelijatutoreiden, eri viranomaisten sekä erilaisten yhdistysten kanssa tavoitteena opiskeluiden esteiden vähentäminen. (Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

4 SOSIAALINEN TUKEA

4.1 Sosiaalisen tuen määrittelyä

Kyselyssäni kysyin opiskelijoilta heidän tuntemuksiaan emotionaalisen tuen saannista, sekä tuntemuksia siitä, kuinka paljon he ovat saaneet tukea, neuvoa, apua tai opastusta (tiedollinen tuki) omalta sosiaaliselta verkostoltaan (avo-/aviopuoliso, vanhemmat/sisarukset/suku sekä ystävät) sekä muilta opiskelijoilta ja ammattikorkeakoulun henkilökunnalta. Lisäksi kysyin kokevatko opiskelijat saavansa riittävästi tukea, neuvontaa sekä ohjausta. Näiden kolmen kysymyksen yhteisenä nimittäjänä voisi käyttää nimitystä *sosiaalinen tuki*.

Sosiaalisella tuella tarkoitetaan ihmisten välistä vuorovaikutusta, jossa yksilöt saavat ja antavat sosiaalista tukea toisilleen. Tämän lisäksi sosiaaliseen tukeen liittyy tunne siitä, että ympärillämme on ihmisiä, joihin voimme luottaa, ja jotka saavat meidät tuntemaan itsemme hyväksytyiksi ja tärkeiksi. Sosiaalisen tuen antaja pyrkii tietoisesti auttamaan tuen saajaa. Sosiaalisen tuen antamiselle on määritelty kolme eri syytä; 1) ihminen välittää toisesta suhteen osapuolesta; 2) ihmiselle itselle on hyötyä auttamisesta tai 3) ihmisen sosiaalinen rooli velvoittaa auttamaan. (Mäenpää 2008, 10–11) Tässä tapauksessa puhuttaessa opiskelijoiden sosiaalisesta tuesta, voidaan ajatella koulun henkilökunnan ja muiden opiskelijoiden auttamisen syyntä olevan heidän roolinsa ja sen asettama velvollisuus. Opettajien ja koulun henkilökunnan työnkuvaan kuuluu opiskelijoiden opettamisen lisäksi ohjaus ja neuvonta opintoihin liittyvissä asioissa. Toisten opiskelijoiden (tutoropiskelijat) rooliin kuuluu opiskelijoiden ohjaus opiskelijaelämässä niin koulussa kuin sen ulkopuolellakin. Tämän roolin vaikutus sosiaalisen tuen tiimoilta näkyy selvemmin kysymyksessä jossa käsiteltiin tuen, neuvon, avun sekä ohjauksen saantia. Opiskelijan perheen ja ystävien auttamisen syy puolestaan on heidän välittämisen omasta läheisestään. Useinhan perheen ja ystävien psykososiaalinen tuki liittyy opiskelun aiheuttamaan stressiin ja haastaviin tilanteisiin omassa henkilökohtaisessa elämässään. Oman lähipiirin tuki ilmenee parhaiten emotionaaliseen tukeen liittyvässä kysy-

myksessä.

Sosiaalinen tuki on käsitteeltään positiivinen, mutta koska kyseessä on ihmisten välinen vuorovaikutus, liian vähäinen tai heikkolaatuinen tuki voi aiheuttaa tuen saajalle negatiivisia vaikutuksia terveyteen. Joidenkin tutkijoiden mielestä negatiivisella tuella on suurempi vaikutus tuen saajan hyvinvointiin kuin positiivisella tuella. (Mäenpää 2008, 11)

4.2 Emotionaalisen tuen saanti sekä riittävyys

Emotionaalinen tuki pitää sisällään empatian, rakkauden, luottamuksen ja välittämisen tunteet sekä niiden osoittamisen ja jakamisen. Käytännössä emotionaalinen tuki on puhumista, pitämistä sekä luottamuksen ja välittämisen osoittamista. (Mäenpää 2008, 13) Kyselylomakkeessa emotionaalisen tuen kysymyksen ohessa olin hieman avannut kyseistä käsitettä kertoen sen olevan, puhumista, kuuntelemista, empatian ja luottamuksen osoittamista, pitämistä jne.

Kaikista kyselyyn vastanneista jopa 69 % kokee saavansa melko vähän tai erittäin vähän emotionaalista tukea koulunsa henkilökunnalta. Muilta opiskelijoilta emotionaalista tukea jonkin verran koki saavansa 51 % ja melko vähän tai erittäin vähän 35 %. Tietenkin emotionaalisen tuen saanti onkin yleisempää omalta lähipiiriltä kuin koulun henkilökunnalta tai muilta koulutovereilta. Kyselyssä omalta avo-/aviopuolisolta tai tyttö-/poikaystävältä emotionaalista tukea koki saavansa erittäin paljon tai melko paljon 53 %. On kuitenkin tärkeää huomata, että vastaajista 42 % ei elä parisuhteessa. 5 % vastaajista koki saavansa jonkin verran emotionaalista tukea puolisoiltaan. Myös ystävät ovat suuressa roolissa liittyen emotionaalisen tuen saantiin. Jopa 51 % vastaajista kokee saavansa erittäin paljon tai melko paljon emotionaalista tukea ystäviltään. Omalta perheeltä tai suvulta emotionaalista tukea saadaan melko vaihtelevasti: 22 % kokee saavansa erittäin paljon emotionaalista tukea ja 11 % erittäin vähän. Kuitenkin 33 % kokee saavansa jonkin verran emotionaalista tukea perheeltään.

Mari Mäenpää on tarkastellut yliopisto-opiskelijoiden emotionaalisen tuen saantia

omassa pro gradu -tutkielmassaan vuonna 2008. Hänen tutkimuksessaan opiskelijat kokivat saavansa eniten emotionaalista tukea ystäviltaan, kun taas tähän kyselyyn vastanneet kokivat saavansa eniten emotionaalista tukea omalta puolisoiltaan. Tämän kyselyn tuloksissa ystäviltä koetaan saavan toiseksi eniten emotionaalista tukea ja ero on vain 2 %. Kaiken kaikkeaan Mäenpään tutkimuksessa tulokset ovat samansuuntaiset, kuin minun opinnäytetyössäni. (Mäenpää, 2008, 42)

Kuinka paljon olen saanut emotionaalista tukea							
	Erittäin paljon	Melko paljon	Jonkin verran	Melko vähän	Erittäin vä- hän tai en elä parisuhteessa(*)		Yhteensä
					puuttava havainto		
Tuen antaja Avo-/aviopuoliso tai tyttö-/poikaystävä	29 %	24 %	4 %	0 %	42 %	0 %	100 %
Vanhem- mat/sisarukset/suku	22 %	11 %	33 %	22 %	11 %	0 %	100 %
Ystävät	11 %	40 %	29 %	11 %	9 %	0 %	100 %
Toiset opiskelijat	4 %	9 %	51 %	24 %	11 %	0 %	100 %
Ammattikorkeakoulun henkilökunta	0 %	4 %	27 %	18 %	51 %	0 %	100 %
Yhteensä	13 %	18 %	29 %	15 %	25 %	0 %	100 %

*=42% Ei elä parisuh-
teessa

Taulukko 7

Enemmistö eli 25 % kyselyyn vastanneista kokee saaneensa aina riittävästi emotionaalista tukea kyselyssä esitetyiltä tuen antajilta. Eniten emotionaalista tukea kaivattiin ammattikorkeakoulun henkilökunnalta. Jopa 58 % vastaajista kokee saaneensa harvoin tai ei koskaan tarpeeksi emotionaalista tukea koulunsa henkilökunnalta. Muilta opiskelijoilta koettu tarpeellinen tuen saanti oli hieman vaihtelevaa. 36 % vastaajista koki saavansa harvoin tai ei koskaan tarpeeksi emotionaalista tukea muilta opiskelijoilta. Vastaajista jopa 62 % kertoo saavansa aina tai lähes aina tarpeeksi emotionaalista tukea ystäviltaan. Avo-/aviopuolisolta tai tyttö-/poikaystäväältä sekä perheeltä ja sukulaisilta koettiin saavan lähes yhtä usein tarpeeksi emotionaalista tukea. Omalta puolisoilta 56 % koki saavansa tarpeeksi emotionaalista tukea ja omalta perheeltä sekä sukulaisilta 55 %.

Emotionaalista tukea yliopisto-opiskelijat kokevat saavansa enemmän kuin tekniikan opiskelijat. Jopa 66 % yliopisto-opiskelijoita kertoo saavansa jatkuvasti tarpeeksi emo-

tionaalista tukea, kun taas tekniikan opiskelijoista 45 % kertoo saavansa tarpeeksi emotionaalista tukea aina tai lähes aina. 27 % tekniikan opiskelijoista ilmoittaa, että ei koskaan koe saavansa tarpeeksi emotionaalista tukea, ja yliopisto-opiskelijoista samaa mieltä on vain 13 %. Mäenpää ei ole työssään eritellyt tukien antajia, joten vertailua sen asian tiimoilta en voi tehdä. (Mäenpää 2008, 44)

Koen saaneeni tarpeeksi emotionaalista tukea							
	Lähes				En koskaan tai en	Puuttuva havainto	Yhteensä
	Aina	aina	Joskus	Harvoin	elä parisuhteessa(*)		
Tuen antaja Avo-/avio puoliso tai tyttö-/poikaystävä	38 %	18 %	2 %	2 %	40 %	0 %	100 %
Vanhemmat/sisarukset/suku	33 %	22 %	33 %	9 %	2 %	0 %	100 %
Ystävät	31 %	31 %	27 %	9 %	2 %	0 %	100 %
Toiset opiskelijat	11 %	20 %	33 %	29 %	7 %	0 %	100 %
Ammattikorkeakoulun henkilökunta	13 %	9 %	18 %	31 %	27 %	2 %	100 %
Yhteensä	25 %	20 %	23 %	16 %	16 %	0 %	100 %

*=42% Ei elä parisuhteessa

Taulukko 8

Psykkiseen hyvinvointiin vaikuttavana tekijänä ystävien antama tuki on osoittautunut jonkin verran tärkeämmäksi kuin perheen antama tuki, mikäli on kyse opiskelun aiheuttamasta stressistä tai ongelmista. Mikäli stressin aiheuttaja on jokin muu, on perheen antama tuki usein hyödyllisempää. (Sulander & Romppanen 2007, 19) Kuitenkin kyselyyn vastanneet opiskelijat kokevat saavansa tarpeeksi emotionaalista tukea perheeltään ja ystäviltään, joten psyykkisen hyvinvoinnin kannalta asia on hyvä.

4.3 Tiedollisen tuen saanti sekä riittävyys

Tiedollinen tuki pitää sisällään neuvonnan, tuen, avun sekä opastuksen osa-alueet. (Mäenpää 2008, 14) Kyselylomakkeessani en käytä termiä tiedollinen tuki, vaan olen avanut käsitteen kysymykseen näin; *Kuinka paljon olet saanut viimeaikoina tukea, neuvoa, apua tai opastusta? Sekä; Koetko saavasi tarpeeksi tukea, neuvoa, apua tai opastusta?*

Työssäni tulen kuitenkin käyttämään termiä tiedollinen tuki viitatessani näihin kahteen edellä mainittuun kysymykseen. Jätin kyselylomakkeesta tiedollisen tuen termin pois, helpottaakseni opiskelijoiden vastaamista kyselyyn, sillä oletin tiedollisen tuen termin olevan heille oudompi ja uskoin, että avaamalla käsitteen, he ymmärtävät kysymyksen paremmin ja näin saan totuuden mukaisempia vastauksia.

Ihminen tarvitsee tiedollista tukea elämänsä joka osa-alueella, joten omalta lähipiiriltä haetaan tiedollista tukea henkilökohtaisiin asioihin, kun taas muilta opiskelijoilta ja opettajilta tiedollista tukea haetaan opiskeluihin liittyvissä asioissa. Piilopetussuunnitelma on tilanne, jossa opiskelijat kohtaavat erinäisiä vaikeuksia opinnoissaan ja kokevat luontevammaksi hakea apua ja tukea, eli tiedollista tukea, tilanteeseen ennemmin muilta opiskelijoilta kuin koulun opettajilta. (Mäkelä 2006, 5-6) Työssäni ilmenee samankaltainen tilanne tiedollisen tuen saannin osalta, sillä suurin osa kyselyyn vastanneista kokee saavansa enemmän tiedollista tukea muilta opiskelijoilta kuin opettajilta.

Noin puolet eli 51 % kaikista vastanneista kokee saavansa tiedollista tukea vain melko vähän tai erittäin vähän koulunsa henkilökunnalta. Ainoastaan 11 % vastaajista oli sitä mieltä, että saa erittäin paljon tai melko paljon tiedollista tukea ammattikorkeakoulunsa henkilökunnalta. Kuitenkin jonkin verran tukea koki saavansa 36 %. Ja huomioitavaa on myös se, että 2 % vastaajista oli jättänyt kokonaan vastaamatta tähän kysymykseen. Onko vastaamatta jättäminen siis tulkittava niin, että vastaaja ei ole ymmärtänyt kysymystä. Vai eikö vastaajalla ole ollut tarvetta tai kokemusta tiedollisen tuen saannille?

Vertaistuen kannalta on mielestäni huolestuttavaa se, että jopa 34 % vastaajista kokee saavansa tiedollista tukea muilta opiskelijoilta vain melko vähän tai erittäin vähän. 36 % kokee saavansa tukea jonkin verran ja vain 29 % kokee saavansa tukea erittäin paljon tai melko paljon. Vertaistuki on tärkeä osa ihmisen jaksamista, joten on huolestuttavaa, jos opiskelijat eivät saa tiedollista tukea vertaisiltaan opiskeluihin liittyen.

Kaikkein eniten, 45 % vastaajista, kokee saavansa tiedollista tukea perheeltään ja suvultaan. Perheeltä saatuun tiedolliseen tukeen voidaan katsoa kuuluvaksi myös kasvatus ja koko elämän aikana saatu tuki, neuvot, avut sekä ohjaukset. Tietenkin perheeltä saadaan myös apua jokapäiväisiin ongelmiin. Ja kun jokainen meistä voi ymmärtää esitetyn kysymyksen eri tavoin, voi olla, että joku on mahdollisesti laskenut tähän tukimuotoon

mukaan myös aineellisen tuen, jota uskoakseni suurin osa opiskelijoista perheeltään saa.

Jopa 20 % vastaajista kokee saavansa melko vähän tai erittäin vähän tiedollista tukea perheeltään ja suvultaan. Tiedollisen tuen saanti myös puolisolta sekä ystäviltä on melko suurta. Puolisolta tiedollista tukea erittäin paljon tai melko paljon kokee saavansa 42 % vastaajista, ja ystäviltä erittäin paljon tai melko paljon 40 %. Silmiinpistävää on myös se, että 13 % vastaajista kokee saavansa tiedollista tukea puolisoltaan vain jonkin verran. 42 % vastaajista ei elä parisuhteessa, 40 % on vastannut, että saa tiedollista tukea puolisoltaan erittäin vähän tai elä parisuhteessa. Mielenkiintoista on siis se, miten tämä 2 % on vastannut. Luultavasti he ovat jättäneet kysymykseen vastaamatta sillä puuttuvia havaintoja on 4 %. Kaiken kaikkiaan tähän kysymykseen oli jättänyt vastaamatta 3 %, joten uskon, että kysymystä ei ole ymmärretty, vaikka yritin sen hyvin avata kyselylomakkeessani.

Mäenpään pro gradu -tutkielmaan verrattuna tiedollista tukea Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijat kokevat saavansa enemmän puolisoltaan sekä perheeltään kuin yliopisto-opiskelijat. Ystäviltä, toisilta opiskelijoilta ja koulun henkilökunnalta taas yliopisto-opiskelijat kokevat saavansa enemmän tiedollista tukea, kuin tekniikan opiskelijat. (Mäenpää, 2008, 43)

Kuinka paljon olen saanut viimeaikoina tukea, neuvoa, apua tai opastusta								
	Erittäin vähän tai					Puuttuva havainto	Yhteensä	
	Erittäin paljon	Melko paljon	Jonkin verran	Melko vähän	en elä parisuhteessa(*)			
Tuen antaja Avo-/aviopuoliso tai tyttö-/poikaystävä	18 %	24 %	13 %	0 %	40 %	4 %	100 %	
Vanhemmat/sisarukset/suku	18 %	27 %	33 %	11 %	9 %	2 %	100 %	
Ystävät	7 %	33 %	38 %	13 %	7 %	2 %	100 %	
Toiset opiskelijat Ammattikorkeakoulun henkilökunta	2 %	27 %	36 %	16 %	18 %	2 %	100 %	
Yhteensä	10 %	24 %	31 %	13 %	20 %	3 %	100 %	

*=42% Ei elä

parisuhteessa

Taulukko9

Kysyttäessä, ovatko kyselyyn vastanneet kokeneet saaneensa tarpeeksi tiedollista tukea koulunsa henkilökunnalta, muilta opiskelijoilta, sekä omalta sosiaaliselta verkostoltaan, on tulos melko hyvä, sillä 54 % vastaajista kokee saaneensa tukea tarpeeksi aina tai lähes aina.

Vastaajista 71 % koki saavansa tarpeeksi tiedollista tukea aina tai lähes aina perheeltään ja suvultaan. Ainoastaan 9 % vastaajista koki saavansa harvoin tai ei koskaan tiedollista tukea perheeltään. Ystäviltä vastaajat kokivat saavansa tarpeeksi tiedollista tukea aina tai lähes aina myös melko hyvin, sillä vastaajista 62 % oli tätä mieltä. Mutta 11 % koki saavansa harvoin tai ei koskaan tarpeeksi tiedollista tukea ystäviltään.

Omalta puolisoiltaan tarpeeksi tiedollista tukea aina tai lähes aina koki saavansa 57 % eli lähes kaikki jotka elävät parisuhteessa, sillä parisuhteessa elää 58 % vastaajista. 40 % vastaajista ilmoitti, että ei saa koskaan tarpeeksi tiedollista tukea puolisoiltaan tai ei elä parisuhteessa ja 2 % jätti vastaamatta kysymykseen.

Harvoin tai ei koskaan tarpeeksi tiedollista tukea ammattikorkeakoulun henkilökunnalta koki saavansa jopa 38 % vastaajista. Tämä on kuitenkin lähes sama määrä kuin niillä, jotka kokivat saavansa koulunsa henkilökunnalta aina tai lähes aina tiedollista tukea, tätä mieltä oli 31 % vastaajista. 44 % vastaajista oli sitä mieltä, että muilta opiskelijoilta

he saavat aina tai lähes aina tarpeeksi tiedollista tukea. Harvoin tai ei koskaan tarpeeksi tiedollista tukea koki saavan 38 %.

Mäenpään pro gradu -tutkimuksessa yliopisto-opiskelijat ovat tekniikan opiskelijoiden kanssa samoilla linjoilla tiedollisen tuen saannin riittävyydestä. Molemmissa kyselyissä 13 % vastaajista kokee, että ei saa koskaan tarpeeksi tiedollista tukea. Ja Mäenpään tutkimuksessa 53 % kokee saavansa jatkuvasti tarpeeksi tiedollista tukea, ja minun opinäytetyössäni 54 % vastaajista kokee saavansa aina tai lähes aina tarpeeksi tiedollista tukea. (Mäenpää 2008, 44)

Koen saaneeni tarpeeksi tukea, neuvoa, apua tai opastusta							
Tuen antaja	Lähes				En koskaan tai		Yhteensä
	Aina	aina	Joskus	Harvoin	en elä parisuh-	Puuttuva	
Avo-/aviopuoliso tai tyttö-/poikaystävä	33 %	24 %	0 %	0 %	40 %	2 %	100 %
Vanhem- mat/sisarukset/suku	40 %	31 %	18 %	7 %	2 %	2 %	100 %
Ystävät	24 %	38 %	24 %	9 %	2 %	2 %	100 %
Toiset opiskelijat	11 %	33 %	31 %	16 %	7 %	2 %	100 %
Ammattikorkeakoulun henkilökunta	9 %	22 %	29 %	22 %	16 %	2 %	100 %
Yhteensä	24 %	30 %	20 %	11 %	13 %	2 %	100 %

*=42% Ei elä parisuh-
teessa

Taulukko 10

4.4 Pohdintaa sosiaalisesta tuesta

Tulosten hajanaisuuteen sisarusten, vanhempien ja suvun osalta voi vaikuttaa se, että kyselyssä sisarukset, vanhemmat ja suku on yhdistetty samaan kysymykseen. Perhe ja suku eivät kenties kuitenkaan ole samanarvoisessa asemassa emotionaalisen ja tiedollisen tuen osalta.

Tulokset osoittavat siis sen, että opiskelijat kokivat saavansa vähän tai vain jonkin verran emotionaalista tukea koulunsa henkilökunnalta sekä muilta opiskelijoilta, eivätkä he

myöskään kokeneet tuen olevan heille riittävää. Toisin on taas oman lähipiirin suhteen, jolta koettiin saavan tarpeeksi tukea ja tuki oli saatavilla lähes aina.

Emotionaalinen tuki on melko henkilökohtainen tukimuoto, joten on ymmärrettävää, että opiskelijat eivät koe saavansa sitä koulunsa henkilökunnalta tai muilta opiskelijoilta. Mutta mielenkiintoista on se, että opiskelijat eivät koe saavansa tukea heiltä tarpeeksi, vaan kaipaavat emotionaalista tukea koulunsa henkilökunnalta ja muilta opiskelijoilta enemmän. Tietenkin emotionaalista tukea kaivataan muilta opiskelijoilta, niin saman vuosikurssin, kuin vanhempienkin opiskelijoiden osalta, vertaistuen tarpeen kannalta. Vertaistuen saanti on erittäin tärkeää, jotta opiskelija jaksaa käydä läpi suhteellisen rannan opiskeluajan ammattikorkeakoulussa.

Positiivista on se, että opiskelijat kokevat pääosin saavansa tarpeeksi tiedollista tukea omalta sosiaaliselta verkostoltaan sekä muilta opiskelijoilta. Huolestuttavaa on se, että lähes enemmistö vastaajista kokee saavansa harvoin tai ei koskaan tarpeeksi tiedollista tukea ammattikorkeakoulunsa henkilökunnalta. Tämä tiedollisen tuen puute voi johtaa vaikeuksiin opintojen etenemisessä. Koulun henkilökunnan työnkuvaan kuuluu kuitenkin itse opetuksen järjestämisen lisäksi myös opiskelijoiden ohjaus ja neuvonta. Eräs kyselyyn vastanneista opiskelijoista koki, että koulun opettajat eivät ole tarpeeksi usein tavattavissa koulussa, vaikka opiskelijoilla olisi tarvetta keskusteluihin heidän kanssaan. *”Tekun ohjaus kaikessa on jumissa ja pahasti, siellä ei pahemmin opot kiertele tunneilla puhumassa eikä niitä saa kiinni vaikka oikeasti olisi tarvetta, he käyvät vain olemattomissa kokouksissa ja työmatkoilla vaikka omallakin työpaikalla olisi asiat huonosti ja opiskelijoita pitäisi ohjata.. Niinhän se on että suutarin lapsella ei ole kenkiä..”*

Kyselyssä vain 20 % vastaajista kertoi saavansa melko vähän tai erittäin vähän tiedollista tukea perheeltään ja suvultaan. Kyseessä voi olla esimerkiksi sellainen tilanne, että vanhemmat ovat jo ikääntyneitä tai asuvat kaukana, jonka vuoksi vuorovaikutus heidän kanssaan ei ole mahdollista. Tietenkin on olemassa perheitä, joiden välit eivät ole kunnossa ja sen vuoksi tuen saanti heiltä voi olla hankalaa. Kyselyssäni kysyin sosiaalisista suhteista vain sen verran, eläkö vastaaja parisuhteessa ja kenen kanssa tai miten hän asuu. Sen vuoksi en voi määritellä syitä sille, miksi tukea perheeltä saadaan melko vähän joidenkin vastaajien kohdalla.

Kuitenkin vastaajista 33 % vastasi saavansa melko vähän tai erittäin vähän emotionaa-

lista tukea perheeltään ja suvultaan, joten kynnys tiedollisen tuen saantiin on pienempi kuin emotionaalisen tuen saantiin. Uskoisin, että myös tässä vaikuttaa se, että tiedollinen tuki ei ole niin henkilökohtaista kuin emotionaalinen tuki. Vastaajista 13 % asuu vanhempiensa kanssa, joten heidän kohdallaan olettaisin niin emotionaalisen kuin tiedollisenkin tuen saannin olevan hieman helpompaa kuin niillä jotka eivät asu vanhempiensa kanssa.

Voidaan olettaa, että vastaajien ystävät ovat suunnilleen heidän kanssaan samanikäisiä, joten sekin vaikuttaa tiedollisen tuen saannin muotoihin. Puolisolta haettu tiedollinen tuki taas lähinnä keskittyy parisuhteen ja mahdollisen perhe-elämän asioihin ja ongelmiin.

5 TUEN SAATAVUUS JA RIITTÄVYYS

5.1 Koulun henkilökunnalta saatava tuki

Kysyttäessä opiskelijoilta ovatko he tietoisia siitä, mistä tai keneltä he voivat hakea neuvoa ja tukea opiskeluunsa liittyen 87 % ilmoitti tietävänsä ja 11 % ei tiennyt. Tulos on suhteellisen hyvä, mutta periaatteessa jokainen, joka ei tiedä mistä voi saada apua tai tukea on liikaa, sillä tällaiset asiat tulisi jokaisen tietää. Vuonna 2005 Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulun tekniikanalan opiskelijoista 67,5 % ilmoitti tietävänsä keneltä voi kysyä opintoasioistaan ja 9,9 % ei tiennyt ja joskus tietävänsä ilmoitti 22,7 %. Joten johtopäätöksenä voisi siis olettaa, että tänä päivänä opiskelijat ovat tietoisempia tästä asiasta. (Viuhko 2006, 52)

Olen tietoinen mistä/keneltä voin hakea neuvoa ja tukea opiskeluuni liittyen	Prosentti
En	11 %
Kyllä	87 %
Puuttuva havainto	2 %
Yhteensä	100 %

Taulukko 11

Tulee muistaa, että neuvonta ja ohjaus eivät ole sama asia. Neuvonta on yksinkertaisuudessaan sitä, että vastaaja vastaa kysyjän esittämään kysymykseen. Ohjauksessa taas käydään vuoropuhelua asiasta ja asian ratkaisussa kysyjä on vastuussa ratkaisustaan. (Eriksson & Mikkonen 2003, 38)

Kun kysyin, ovatko opiskelijat mielestään saaneet riittävästi tukea, neuvoa sekä ohjausta koulunsa henkilökunnalta, 41 % ilmoitti saaneensa tarpeeksi tukea. 22 % ei koe saaneensa tarpeeksi tukea, neuvoa ja ohjausta, ja 36 % ei osannut vastata kysymykseen.

56 % vastaajista kokee saaneensa tarpeeksi tukea, neuvoa tai ohjausta ryhmänohjaajalta,

kun taas 20 % oli eri mieltä ja 24 % ei osannut vastata kysymykseen. 64 % vastaajista koki saaneensa tarpeeksi tukea, neuvoa ja ohjausta tuntiopettajilta, kun taas 18 % ei kokenut saaneensa niitä riittävästi. Kysymykseen ei osannut vastata 18 % vastanneista. 42 % vastaajista ei osannut vastata kysymykseen opinto-ohjaajan kohdalla, luku on melko suuri. Kuitenkin 29 % vastaajista koki saaneensa tarpeeksi tukea, neuvoa ja ohjausta opinto-ohjaajalta, ja 24 % olisi kaivannut niitä lisää.

56 % oli mielestään saanut tarpeeksi tukea, neuvoa ja ohjausta koulutusohjelmavastavalta ja vain 18 % olisi kaivannut sitä lisää. 27 % ei osannut vastata.

Kuraattorin kohdalla jopa 51 % ei osannut vastata kysymykseen, ja 27 % olisi kaivannut lisää tukea, neuvoa ja ohjausta kuraattorilta. Ainoastaan 22 % koki saaneensa tarpeeksi tukea, neuvoa tai ohjausta kuraattorilta. 2 % vastanneista jätti vastaamatta tuen, neuvonnan ja ohjauksen riittävyyteen terveydenhoitajan kohdalla, ja 51 % ei osannut vastata kysymykseen. Terveydenhoitajan kohdalla jakauma on samanlainen kuin kuraattorin kohdalla, sillä 24 % ei koe saavansa tarpeeksi tukea, neuvoa tai ohjausta terveydenhoitajalta ja vain 22 % kokee sen olevan riittävää.

Mielestäni olen saanut tarpeeksi tukea/neuvoa/ohjausta kouluni henkilökunnalta					
	Ei	Kyllä	En osaa sanoa	Puuttuva havainto	Yhteensä
Ryhmänohjaaja	20 %	56 %	24 %	0 %	100 %
Tuntiopettajat	18 %	64 %	18 %	0 %	100 %
Opo	24 %	29 %	42 %	4 %	100 %
Koulutusohjelmavastaava	18 %	56 %	27 %	0 %	100 %
Kuraattori	27 %	22 %	51 %	0 %	100 %
Terveydenhoitaja	24 %	22 %	51 %	2 %	100 %
Yhteensä	22 %	41 %	36 %	1 %	100 %

Taulukko12

5.2 Opintoihin liittyvät keskustelut

Kyselyssä kysyin opiskelijoilta, kuinka helposti heidän mielestään he pääsevät keskustelemaan koulunsa henkilökunnan kanssa niin opintoihin liittyvistä asioista kuin omaan elämään liittyvistä asioista. Jatkokysymyksenä kysyin myös, kokivatko opiskelijat hyö-

tyneensä näistä keskusteluista. Kysymyksissä valitsin vertailtavaksi henkilökunnaksi ryhmänohjaajan, tuntiopettajat, opinto-ohjaajan, koulutusohjelmavastaavan, kuraattorin sekä terveydenhoitajan.

Kysyttäessä kuinka helppo on päästä keskustelemaan opintoihin liittyvistä asioista koulun henkilökunnan kanssa, kaikkien vastaajien mukaan 44 % on sitä mieltä, että henkilökunnan kanssa on helppo päästä keskustelemaan, 19 % vastasi, että keskusteluihin ei ole helppo päästä ja jopa 37 % ei osannut vastata kysymykseen. Tulkitseen jälkimmäisen vastauksen siten, että heillä ei ole ollut tarvetta keskustella opintoihinsa liittyvistä asioista henkilökunnan kanssa. Eräs opiskelija jolla ei ole ollut tarvetta päästä keskustelemaan opettajien, terveydenhoitajan tai kuraattorin kanssa on sitä mieltä, että mikäli tarvetta keskusteluille on, niin hän uskoo niiden järjestyvän. ”Minulla ei ole ollut opettajien, kuraattorin tai terveydenhoitajan kanssa minkäänlaisia henk.kohtaisia keskusteluja. Mutta haluttaessa niitä kait järjestyä.” Kaikkien vastaajien mukaan jopa 40 % on sitä mieltä, että keskusteluista ei ole ollut heille mitään hyötyä. Voisin uskoa, että ne, jotka eivät ole osanneet vastata aiempaan kysymykseen, ovat vastanneet tähän kysymykseen, että keskusteluista ei ole ollut hyötyä. Tähän uskon sen vuoksi, että vain 4 % on jättänyt vastaamatta tähän kysymykseen. Positiivista kuitenkin on se, että jopa 35 % vastaajista kokee keskusteluista olleen heille hyötyä.

Jopa 29 % vastaajista koki, että koulutusohjelmavastaavan kanssa ei ole helppo päästä keskustelemaan opintoihin liittyvistä asioista. Kuraattorin kanssa taas 29 % vastaajista kokee, että keskusteluihin on helppo päästä. Kyselyä tehdessäni sattui tekninen kömmähdys, ja kysyttäessä keskusteluiden hyödyistä koulutusohjelmavastaava ja kuraattori tulivat samalle vastausriville, joten jätin heidän osuutensa vastauksista käsittelemättä tekstissä. Vastaukset ovat kuitenkin näkyvillä taulukoissa.

Positiivista on se, että jopa 73 % kokee helpoksi päästä keskustelemaan tuntiopettajien kanssa. Ja jopa 55 % vastaajista kokee saaneensa apua tai hyötyä kyseisistä keskusteluista. Näin ollen tuntiopettajilta opiskelijat kokevat saavansa keskusteluapua opintoihin liittyviin asioihin melko helposti ja kokevat avun olleen hyödyllistä. Myös ryhmänohjaajalta saatu keskusteluapu vaikuttaisi olevan melko hyvällä mallilla, sillä 53 % vastaajista on sitä mieltä, että ryhmänohjaajan kanssa on helppo päästä keskustelemaan ja jopa 42 % vastaajista kokee keskusteluista olleen hyötyä.

31 % vastaajista kokee olevan helppoa päästä keskustelemaan opinto-ohjaajan kanssa opiskeluun liittyvistä asioista, mutta jopa 64 % vastaajista sanoo, että keskusteluista ei ole ollut heille hyötyä. On siis melko huolestuttavaa, että keskustelu henkilön, jonka tehtäviin kuuluu nimenomaan opintojen ohjaus sekä opintoihin liittyvien asioiden neuvonta ja ohjaus, kanssa ei opiskelijoiden mielestä ole heitä juurikaan auttanut.

	En osaa Puuttuva				Yhteensä
	Ei	Kyllä	sanoa	havainto	
Kouluni henkilökunnan kanssa on helppo päästä keskustelemaan opintoihini liittyvistä asioista					
Ryhmänohjaaja	16 %	53 %	31 %	0 %	100 %
Tuntiopettajat	13 %	73 %	13 %	0 %	100 %
Opo	18 %	31 %	49 %	2 %	100 %
Koulutusohjelmavastaava	29 %	51 %	20 %	0 %	100 %
Kuraattori	18 %	29 %	53 %	0 %	100 %
Terveydenhoitaja	22 %	24 %	53 %	0 %	100 %
Yhteensä	19 %	44 %	37 %	0 %	100 %

Taulukko 13

Keskusteluista on ollut minulle hyötyä									
	1 (ei lain-kaan)	2	3	4	5	6	7 (erittäin paljon)	Puuttuva havainto	Yhteensä
Ryhmänohjaaja	29 %	13 %	13 %	22 %	2 %	9 %	9 %	2 %	100 %
Tuntiopettajat	20 %	9 %	13 %	27 %	13 %	4 %	11 %	2 %	100 %
Opo	51 %	4 %	9 %	16 %	7 %	2 %	7 %	4 %	100 %
Koulutusohjelma- vastaava Kuraattori	47 %	7 %	13 %	13 %	7 %	4 %	4 %	4 %	100 %
Terveystenhoitaja	53 %	16 %	7 %	9 %	2 %	4 %	4 %	4 %	100 %
Yhteensä	40 %	10 %	11 %	17 %	6 %	5 %	7 %	4 %	100 %

Taulukko 14

5.3 Omaan elämään liittyvät keskustelut

Jopa 56 % vastaajista ei osaa sanoa, kuinka helppoa on päästä keskustelemaan oman elämänsä asioista yhdessä koulun henkilökunnan kanssa. Tulkitsen tämän niin, että opiskelijoilla ei ole ollut tarvetta päästä keskustelemaan henkilökohtaisista asioistaan koulunsa henkilökunnan kanssa. Kuitenkin tällaisista asioista on varmasti helpompi keskustella omaan lähipiiriin kuuluvien henkilöiden kanssa. Tulokset henkilökohtaisten asioiden keskusteluista yhdessä ammattikorkeakoulun henkilöstön kanssa osoittavat sen, että jopa 46 % vastaajista ei koe keskusteluista olleen mitään hyötyä. Todennäköisesti näin ovat vastanneet ne, jotka eivät edeltävässä kysymyksessä osanneet vastata, onko keskusteluihin helppo päästä.

Mielestäni on kuitenkin huolestuttavaa se, että vain 11 % vastaajista kokee helpoksi pääsyn keskusteluihin kuraattorin kanssa ja jopa 67 % ei osannut kysymykseen vastata. On kuitenkin muistettava se, että jokainen opiskelija ei tarvitse opiskelujensa aikana kuraattorin palveluja. 20 % vastaajista on sitä mieltä, että keskusteluihin kuraattorin kanssa ei ole helppo päästä. Kuitenkin kuraattorin tehtäviin kuuluu opiskelijoiden tukeminen, mikäli he kohtaavat haasteita opiskeluissaan tai elämässään. (Kemi-Tornion am-

mattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus)

Mikäli opiskelija kokee, että hänellä on haasteita elämässään ja hän tarvitsisi keskusteluapua asioiden käsittelemiseen, tulisi hänen saada sitä helposti ja vaivattomasti esimerkiksi kuraattorilta, jonka toimenkuvaan tällainen toiminta kuuluu. Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulussa on vain yksi kuraattori koko koulun oppilaita varten, joten en ihmettele, että hänen luokseen on vaikea päästä, tai että tällaisesta mahdollisuudesta ei edes tiedetä. Onko kuraattori siis ylityöllistetty? Valitettavasti kysyttäessä onko keskusteluista ollut opiskelijoille hyötyä, sattui tekninen kömmähdys ja koulutusohjelmavastaava ja kuraattori jäivät samaan vastausriviin. En ala tulkitsemaan vastausta tässä, sillä en voi tietää, onko opiskelija vastatessaan kysymykseen ajatellut keskusteluja koulutusohjelmavastaavan vai kuraattorin kanssa. Tulokset ovat kuitenkin näkyvissä taulukoissa.

Vastaajista 24 % oli sitä mieltä, että tuntiopettajien kanssa on helppo päästä keskustelemaan omaan elämään liittyvistä asioista, vastaavasti 31 % ei kokenut helpoksi keskusteluun pääsyä tuntiopettajien kanssa. Vastaajat myös kokivat, että keskusteluista tuntiopettajien kanssa oli eniten ollut hyötyä.

Vähiten hyötyä koettiin saatavan keskusteluista terveydenhoitajan kanssa. Suurin osa vastaajista ei myöskään tiennyt, onko terveydenhoitajan kanssa helppo päästä keskustelemaan omaan elämään liittyvistä asioista.

Kouluni henkilökunnan kanssa on helppo päästä keskustelemaan omaan elämään liittyvistä asioista					
	Ei	Kyllä	En osaa sanoa	Puuttuva havainto	Yhteensä
Ryhmänohjaaja	29 %	22 %	49 %	0 %	100 %
Tuntiopettajat	31 %	24 %	44 %	0 %	100 %
Opo	22 %	18 %	60 %	0 %	100 %
Koulutusohjelmavastaava	31 %	13 %	53 %	2 %	100 %
Kuraattori	20 %	11 %	67 %	2 %	100 %
Terveydenhoitaja	22 %	13 %	62 %	2 %	100 %
Yhteensä	26 %	17 %	56 %	1 %	100%

Taulukko 15

Keskusteluista on ollut minulle hyötyä									
	1(ei lain-kaan)	2	3	4	5	6	7 (erittäin paljon)	Puuttuva havainto	Yhteensä
Ryhmänohjaaja	38 %	18 %	18 %	9 %	2 %	4 %	7 %	4 %	100 %
Tuntiopettajat	31 %	13 %	27 %	9 %	9 %	2 %	4 %	4 %	100 %
Opo	56 %	11 %	9 %	13 %	0 %	2 %	4 %	4 %	100 %
Koulutusohjelmavastaava	53 %	9 %	13 %	9 %	4 %	2 %	4 %	4 %	100 %
Kuraattori	53 %	16 %	11 %	7 %	2 %	2 %	4 %	4 %	100 %
Terveydenhoitaja	53 %	16 %	11 %	7 %	2 %	2 %	4 %	4 %	100 %
Yhteensä	46 %	13 %	16 %	9 %	4 %	3 %	5 %	4 %	100 %

Taulukko 16

5.4 Pohdintaa tuen saatavuudesta

Positiivista on, että lähes puolet vastaajista kokee saavansa tarpeeksi tukea, neuvontaa sekä ohjausta koulunsa henkilökunnalta. Kuitenkin 36 % ei osannut vastata kysymykseen, joka aiheuttaakin pientä pohdintaa siitä, miksi he eivät osanneet kysymykseen vastata. Eivätkö he ole tarvinneet tukea, neuvontaa tai ohjausta koko koulunsa aikana? Vai eivätkö he osanneet tai jaksaneet ajatella asiaa sen syvällisemmin. Itse kuitenkin uskon, että jokainen uuden koulun aloittanut opiskelija on jossain vaiheessa opintojaan joutunut koulun henkilökunnalta kysymään neuvoa johonkin asiaan. Totta kai on ymmärrettävää, että jokainen vastaajista ei ole tarvinnut apua kaikilta henkilökunnan edustajilta jotka olen kyselyssäni maininnut. Tekniikan yksikössä on suunnitelma siitä, kenen vastuulla on mikäkin osa-alue opiskelijan ohjauksesta. Jo koulun alkaessa jokainen opiskelija on saanut neuvoa ja ohjausta omalta ryhmänohjaajaltaan tai opettajatutoriltaan, silloin kun hän on pitänyt ryhmälle ryhmätutortunteja. Voi tietenkin olla, että kyselyyn vastaajat eivät ole osanneet yhdistää tällaista ohjausta kyselyyni, vaan ovat pitäneet sitä ehkä itsestäänselvyytenä tai opetukseen kuuluvana. Eli uskon, että he, jotka eivät ole osanneet vastata kysymykseen, ovat ajatelleet kysymyksen tarkoittavan nimenomaan sellaista tukea ja ohjausta, jota opiskelijat itse ovat hakeneet joltain koulunsa henkilökuntaan kuuluvalla henkilöltä.

Mielestäni on huolestuttavaa, että yli puolet ei osannut vastata kysymykseen kuraattorin antaman ohjauksen, neuvonnan sekä tuen tiimoilta, ja niukka enemmistö ei kokenut saavansa sitä tarpeeksi kuraattorilta vaikka olisivat kaivanneet. Tietenkään ei voida olettaa, että jokainen opiskelija olisi tarvinnut kuraattorin palveluja, mutta hyvin huolestuttavaa on se, että he jotka ovat tarvinneet kuraattorin palveluita, eivät koe saaneensa sitä tarpeeksi. Onko kuraattori liian näkymätön vai kiireinen vai jopa ylityöllistetty? Faktahan on se, että Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulussa on vain yksi kuraattori koko koulun opiskelijoille. Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulussa oli vuonna 2009 yhteensä 2870 opiskelijaa, joista 2050 opiskeli nuorten päätoimisessa koulutusohjelmassa. (AMK Esittelydiat 2010)

Jotenkin ymmärrettävää on se, että kaikki eivät osanneet vastata kysymykseen terveydenhoitajan kohdalla, sillä eiväthän kaikki tarvitse terveydenhoitajan palveluja. Kuitenkin eräs vastaajista kokee terveydenhoitopalvelujen olevan huonossa tilassa tekniikan

yksikössä; ”*Terveydenhoito saisi olla paremmilla kantimilla. Olisi edes opiskelijoilla oma terveydenhoitaja, kun ei tuonne terveyskeskuksiin pääse muuten kuin että on jo kuolemansairas.*”

Hienoa on, että tuntiopettajilta ja ryhmänohjaajilta koetaan saavan tarpeeksi tukea, neuvoa sekä ohjausta. Mahdollisestihan sitten näiden henkilöiden antama opastus voi riittää, eikä opiskelija enää koe tarvetta kääntyä opinto-ohjaajan tai kuraattorin puoleen. Onhan myös mahdollista, että opiskelijat kokevat helpommaksi keskustella asioista tuntiopettajien tai ryhmänohjaajien kanssa, sillä heidän kanssaan ollaan enemmän tekemisissä.

Hienoa kuitenkin on se, että opiskelijat kokevat opiskeluihin liittyvien keskusteluiden olevan melko helposti saatavilla. Tietenkin on huolestuttavaa se, että opiskelijat eivät kuitenkaan koe saavansa keskusteluista juuri mitään hyötyä. Mistä tällainen tunne johtuu? Menevätkö opiskelijat keskusteluihin sillä asenteella, että nyt saan selkeät vastaukset ongelmiin ja kysymyksiin ja he joutuvatkin pettymään, mikäli henkilökunta ohjaa heitä heidän asioissaan ja ohjaushan on nimenomaan vuoropuhelua ja vastuu päätöksestä jää kysyjälle eli opiskelijalle.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Pienestä vastausprosentista huolimatta koen, että opinnäytetyöni tulokset ovat melko arvokkaita ajatellen opiskelijoiden hyvinvointia ja psykososiaalisen tuen tarvetta ja saatavuutta. Vaikka tulokset eivät ehkä olekaan kovin positiiviset, voidaan asiaa ajatella kuitenkin niin, että asioiden ja käytäntöjen muuttaminen on aina mahdollista, myös positiivisemmaksi.

Valitettavasti koen kuitenkin, että tällä hetkellä opiskelijoiden hyvinvoinnin koetaan olevan tärkeä asia ainoastaan juhlapuheissa, sillä opettajat eivät vastanneet pyyntööni, jotta opiskelijat saisivat tunnin alussa vastata kyselyyni. Samoin hyvin pieni vastausprosentti kertoo myös sen, että opiskelijatkaan eivät ole kovin kiinnostuneita tämänlaisista kyselyistä, vaikka pyrin kertomaan sähköposteissani heille mahdollisimman selvästi, mikä on kyselyni tarkoitus. Voihan syy pieneen vastausprosenttiin olla myös se, että opiskelijat eivät koe hyötyvänsä kyselystä.

Kuitenkin on muistettava se, että posti- ja verkkokyselyiden suurin ongelma on kato. Se kuinka suureksi kato muodostuu, riippuu vastaajajoukosta sekä tutkimuksen aihepiiristä (Hirsjärvi & Remes & Sajavaara 2007, 191). Olisi voinut olettaa, että kyselyyn vastaisi huomattavasti useampi opiskelija, sillä kysely liittyi suoraan heidän omaan elämäänsä ja hyvinvointinsa kokemukseen. Mikäli olisin kyselyn toteuttanut kontrolloituna kyselynä, jossa olisin itse ollut paikanpäällä opiskelijoiden vastatessa kyselyyn, olisi vastauksia mahdollisesti tullut hieman enemmän. Opiskelijat olisivat voineet myös kysyä opinnäytetyöstäni ja sen tarkoituksesta tarkemmin minulta. Jotta tällainen kyselyn suorittaminen olisi onnistunut, olisi se edellyttänyt vielä enemmän yhteistyötä tekniikan yksikön opettajien kanssa. Kyselyyn vastaamiseen olisi mennyt opiskelijoilta enemmän aikaa, joten tällainen kontrolloitu kysely tuskin olisi onnistunut, sillä opettajat eivät vaikuttaneet olevan kovinkaan yhteistyöhaluisia kanssani.

Mielestäni opiskelijoiden kiinnostuksesta tätä kyselyä kohtaan jotain kertoo myös se, että kyselyn lopussa olevaan ”vapaa sana” kohtaan, kukaan ei maininnut virheestä, jossa koulutusohjelmavastaava ja kuraattori jäivät samalle riville. Itse uskon, että mikäli kyse-

lyyn olisi paremmin motivoitunut, olisi vastaaja hieman ihmetellyt tätä vastauskohtaa. Ja vain 5,3 % kyselyn saaneista vastasi kyselyyn, joten opiskelijat eivät tainneet pitää tätä kyselyä kovinkaan tärkeänä tai mielenkiintoisena.

Ainoastaan 29 % oli vastannut kyselyn viimeiseen kohtaan, jossa pyysin vastaajia kertomaan ajatuksiaan ja mielipiteitään liittyen kyselyyn. Sekin jo kertoo jotain opiskelijoiden kiinnostuksesta tähän kyselyyn ja opiskelijoiden hyvinvointiin. Positiivista oli kuitenkin se, että muutamat vastaukset olivat asiallisia ja niistä kävi ilmi se, että vastaaja oli oikeasti kiinnostunut tästä kyselystä. *”Ihan aiheellinen kysely, varsinkin kun nuorison mielenterveys on nykyään heilahdellut heikompaan suuntaan. Jospa tämän kyselyn jälkeen osataan kehittää koulun opiskelumenetelmiä ja opiskeluympäristöä yms. entistä parempaan suuntaan.”* Itse koin suuren ilon ja tyytyväisyyden tunteen lukiessani tämän kommentin. Olihan tämän kommentin kirjoittaja mielestäni keskittynyt kyselyyni vastaamiseen ja myös vaikuttaa siltä, että hän oli myös ymmärtänyt melko hyvin sen, miksi tämän kyselyn ja opinnäytetyöni olen tehnyt.

Kaiken kaikkeaan itse koen nämä tulokset jossain määrin melko huolestuttavaksi. Jotenkin vastausten perusteella tuntuu siltä, että opettajilla ja muulla henkilöstöllä ei juuri ole aikaa paneutua henkilökohtaisesti jonkun opiskelijan tilanteeseen. Onko siis henkilökuntaa liian vähän vai ovatko he liian ylityöllistettyjä? Vai onko opetustoiminta jäänyt toissijaiseksi muiden työtehtävien, kuten projektien ja hankkeiden, rinnalla? Näihin kysymyksiin en itse osaa saati voi vastata, sillä olen opiskelija ja tämä opinnäytetyö ja kysely on tehty vain opiskelijoiden näkemysten perusteella. Olisiko siis aihetta tutkia tätä asiaa myös koulun henkilökunnan silmin?

LÄHTEET

AMK Esittelydiat 2010. Luettu tai tulostettu 7.9.2010
<<http://www.token.fi/?deptid=11356>>

Alkula, Tapani & Pöntinen, Seppo & Ylöstalo, Pekka 2002. Sosiaalitutkimuksen kvantitatiiviset menetelmät 1.-4. painos. WS Bookwell Oy, Juva.

Eriksson, Ilse & Mikkonen, Johanna (toim.) 2003. Opiskelun ohjaus yliopistossa. Edita Prima Oy, Helsinki.

Erola, Hanna 2004. Ammattikorkeakouluopiskelijoiden hyvinvointi 2004. Edita Prima Oy, Helsinki.

Heikkilä, Tarja 2001. Tilastollinen tutkimus 3. painos. Oy Edita Ab, Helsinki.

Hirsjärvi, Sirkka & Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2004. Tutki ja Kirjoita. Tammi, Helsinki.

Hirsjärvi, Sirkka & Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2007. Tutki ja Kirjoita. Tammi, Helsinki.

Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, tekniikan yksikkö 2008. Opiskelijan ohjaus – tehtävien vastuutus. Luettu tai tulostettu 09.09.2010. <<http://edu.token.fi/?deptid=11688>>

Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, opintoinfo 2010. Tuutorointi. Luettu tai tulostettu 09.09.2010. <<http://edu.token.fi/?deptid=11689#tutorointi>>

Laaksonen, Elina 2004. Ammattikorkeakoulujen henkilöstön ja opiskelijakuntien käsityksiä opiskelijoiden hyvinvoinnista. Opiskelijajärjestöjen tutkimujssäätiö Otus rs, Helsinki.

Markkanen, Anna-Emilia & Rissanen, Tiina 2010. Psykososiaalinen tuki ja ohjaus ensihoitotilanteessa itä-uudellamaalla. Laurea- ammattikorkeakoulu, Hoitotyön

koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Mäenpää, Mari 2008. ”Laajempi ystäväpiiri–keveämpi mieli?” Yliopisto-opiskelijoiden sosiaalinen tuki ja positiivinen mielenterveys. Jyväskylän yliopisto, Terveystieteiden laitos. Pro gradu- tutkielma.

Mäkelä, Johanna 2006. ”Kuin olisi paksu muuri ympärillä- Itsensä yksinäiseksi kokevien korkeakouluopiskelijoiden käsityksiä yksinäisyyden syistä” Helsingin yliopisto, Soveltavan kasvatustieteen laitos. Kandidaatintutkielma.

Projektisuunnitelma. To care, to dare, to share – Ammattikorkeakouluopiskelijoiden syrjäytymisen ehkäiseminen (CDT).

Sulander, Juhani & Romppanen Vuokko 2007. Hyvinvointi koulutyössä ja opiskelussa. Opiskelijoiden hyvinvointia kartoittavan työkalun kehittäminen. Työympäristötutkimuksen raporttisarja 26. Yliopistopaino, Helsinki.

Tapaninen, Annikka & Kauppinen, Tapani & Kivinen, Kirsti & Kotilainen, Helinä & Kurenniemi, Marja & Pajukoski, Marja 2002. Ympäristö ja hyvinvointi. WS Bookwell Oy, Porvoo.

Viuhko, Minna 2006. Terve fiilinki- parempi meininki? Kemi-Tornion ja Rovaniemen ammattikorkeakouluopiskelijoiden hyvinvointi 2005. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun julkaisuja. Sarja A: Raportteja ja tutkimuksia 3/2006 Kemi.

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

ERONNEIDEN
MÄÄÄRÄ
V 2009*NUORTEN KOULUTUS*

Kuvataiteen koulutusohjelma	6
Viestinnän koulutusohjelma	16
DB in Business Management	20
Liiketalouden koulutusohjelma	37
Liiketoiminnan logistiikan koulutusohjelma	3
Tietojenkäsittelyn koulutusohjelma	17
DB In Business Information Technology	24
Sähkötekniikan koulutusohjelma	21
Tietotekniikan koulutusohjelma	6
Tuotantotalouden koulutusohjelma	5
DB in Information Technology	19
Kone- ja tuotantotekniikan koulutusohjelma	14
DB in Nursing	0
Sosiaalialan koulutusohjelma	10
Fysioterapian koulutusohjelma	5
Hoitotyön koulutusohjelma	20
DB in Social Services	12
Vanhustyön koulutusohjelma	0

235

AIKUISKOULUTUS

Viestinnän koulutusohjelma	1
Liiketalouden koulutusohjelma	10
Tietojenkäsittelyn koulutusohjelma	1
Sähkötekniikan koulutusohjelma	14
Tietotekniikan koulutusohjelma	5
Tuotantotalouden koulutusohjelma	5
Kone- ja tuotantotekniikan koulutusohjelma	8
Sosiaalialan koulutusohjelma	7
Fysioterapian koulutusohjelma	5
Hoitotyön koulutusohjelma	9

65

YLEMPI AMK-TUTKINTO

DP in International Business Management	6
Teknologiaosaamisen johtamisen ko	2
Terveyden edistämisen koulutusohjelma	5
Sosiaalialan koulutusohjelma	2

15

KEMI-TORNION AMK YHTEENSÄ**315**

SOPIMUS

Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun sosiaalialan toimiala ja alla mainittu toimeksiantaja sopivat tällä sopimuksella opiskelijatyönä tehtävän opinnäytetyön tekemisestä alla mainituin ehdoin.

Toimeksiantajatiedot:

Toimeksiantajan nimi ja osoite: : Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulu ja To Care, To Dare, To Share(CDS) -projekti. Syrjäytymisen ehkäiseminen ammattikorkeakouluopinnoissa.

Yhdyshenkilö: Tarja Lipponen KTAMK Sosiaali- ja terveysala

Yhdyshenkilön yhteystiedot: Meripuistokatu 26 94100 Kemi

Oppilaitostiedot:

Oppilaitoksen nimi ja osoite: Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulu Sosiaali- ja terveysala Sosiaaliala, Valtakatu 22 94100 Kemi

Opinnäytetyön tekijä(t) ja yhteystiedot: Anu Tolvanen

Opinnäytetyön ohjaava(t) opettaja(t) ja yhteystiedot: Päivi Muranen Valtakatu 22 94100 Kemi ja Tarja Lipponen Meripuistokatu 26 94100 Kemi

Opiskelijatyönä tehtävän opinnäytetyön tiedot:

Opinnäytetyön nimi/aihe: Kemi-Tornion Ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarve ja tuen saaminen

Työn aikataulu: Työ on valmis marraskuussa 2010

Opinnäytetyöstä aiheutuvista kustannuksista vastaa: To Care, To Dare, To Share(CDS) -projekti

Työn tulosten tekijänoikeuksista ja hyödyntämisestä sovitaan seuraavaa: Projekti saa käyttää tutkimuksen tuloksia

Tulosten salassapidosta sovitaan seuraavaa: Tulokset eivät ole salaisia

Työn ohjaajina toimivat: Päivi Muranen ja Tarja Lipponen

Toimeksiantajan opinnäytetyöstä mahdollisesti maksama korvaus: Korvausta ei makseta

Jos tähän sopimukseen tulee muutoksia, on se jokaisen osapuolen uudelleen hyväksyttävä ja allekirjoitettava.

Tämä sopimus on tehty 3 kappaleena, yksi jokaiselle sopijaosapuolelle.

Paikka: _____

Aika: 19.5.2010 Kemi

AMK:n edustaja: Päivi Muranen

Toimeksiantajan edustaja: Tarja Lipponen

Opiskelija: Anu Tolvanen

Liite. Opinnäytetyön tutkimussuunnitelma

Matti Uusimäki
Toimialajohtaja
Tekniikan ala

TUTKIMUSLUPAHAKEMUS

Olen sosionomiopiskelija Kemi-Tornion ammattikorkeakoulusta. Opinnitytyöni aiheena on Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarve ja saanti.

Opinnitytyöhöni tarvitsen aineistoksi tekniikan yksikön opiskelijoiden vastauksia tekemääni kyselyyn. Vastauksia tarvitsisin ensimmäisen, toisen ja kolmannen vuoden opiskelijoilta. Kyselyni vastaamista varten haen tutkimuslupaa kyselyn suorittamiseen tekniikan yksikössä.

Sitoudun noudattamaan tutkimuksessani tutkimuseettisiä toimintaperiaatteita, ja pidän huolen siitä, ettei materiaali joudu ulkopuolisten käsiin. Käsittelem saatuja tietoja luottamuksellisesti. Lisäksi vakuutan, että tutkimuksessa ei tule ilmi kyselyyn vastanneiden henkilöllisyys.

Opinnitytyöni on valmis joulukuussa 2010 ja saatavilla oppilaitoksen kirjastosta. Toimitan myös valmiin tutkimuksen Tekniikan yksikköön.

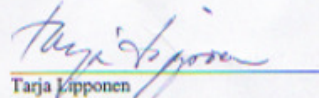
Litteenä tutkimussuunnitelma, josta käy tarkemmin ilmi tutkimukseni sisältö.

Kemi 21.4.2010

Anu Tolvanen

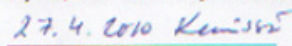

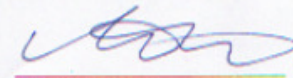
Päivi Muranen
Lehtori
Sosiaali- ja terveysala
Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu
Valtakatu 22
94100 Kemi
Puh 050 310 9347
S-posti paivi.muranen@tokem.fi

Tarja Lipponen
Lehtori
Sosiaali- ja terveysala
Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu
Meripuistokatu 26
94100 Kemi
Puh 050 427 6433
S-posti tarja.lipponen@tokem.fi

Myönnetty tutkimusluvan yllä olevalle tutkimukselle

27.4.2010 Kemi565
Aika ja paikka

Matti Uusimäki
Toimialajohtaja
Tekniikan ala
Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu
Tietokatu 1
94600 Kemi
Puh 0500 685 162
S-posti matti.uusimaki@tokem.fi

Psykososiaalisen tuen tarve ja saanti.**Taustatiedot****1) Sukupuoli**

- Nainen Mies

2) Ikiä

Ikkä vuosina

3) Millä vuosikursilla opiskelet?

- ensimmäinen
 toinen
 kolmas
 neljäs

4) Koulutusohjelma

- Kone- ja tuotantotekniikka
 Sähkötekniikka
 Tuotantotalous
 Tietotekniikka

Sosiaaliset suhteet ja psykososiaalinen tuki**5) Elätkö parisuhteessa?**

- Kyllä
 En

6) Asumismuoto

- Yksin
 Avo- tai aviopuolison kanssa
 Avo- tai aviopuolin sekä lapsen tai lasten kanssa
 Yksin lapsen tai lasten kanssa
 Solu- tai kmppekämpässä
 Vanhemman tai vanhempieni kanssa

7) Asutko Kemissä?

- Kyllä
 En (siirry kysymykseen 9)

8) Oletko muuttanut Kemiin opiskelemaan jostain muusta kaupungista?

- Kyllä
 En

9) Kuinka monta sellaista ystävää Sinulla on joiden kanssa voit keskustella henkilökohtaisista asioistasi ja ongelmistasi

- Ei yhtään
 Yksi tai kaksi
 Kolme tai neljä
 Viisi tai useampi

10) Oletko saanut itsellesi opiskelun kautta uusia ystäviä?

	1	2	3	4	5	6	7	
En lainkaan	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Erittäin monta

11) Kuinka usein olet yhdessä ystäväsi tai ystäväsi kanssa vapaa-aikanasi?

- Harvemmin kuin kerran kuukaudessa
- 1-3 kertaa kuukaudessa
- Noin kerran viikossa
- 2-3 kertaa viikossa
- Lähes joka päivä

12) Koetko olevasi yksinäinen?

	1	2	3	4	5	6	7	
En lainkaan	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	Erittäin yksinäinen

13) Koetko kuuluvasi johonkin opiskeluun liittyvään ryhmään? (esim. opiskeluryhmäsi, vuosikurssiisi, projektiin, opiskelijajärjestö KeIo:oon)

- En
- Kyllä

14) Kuinka paljon olet saanut viimeaikoina emotionaalista tukea? Emotionaalinen tuki on puhumista, kuuntelemista, empatian ja luottamuksen osoittamista, pitämistä jne.

	1 Erittäin paljon	2 Melko paljon	3 Jonkin verran	4 Melko vähän	5 Erittäin vähän	
Avo-/aviopuolisolta tai tyttö-/poikaystävältä	☐	☐	☐	☐	☐	Tai en elä parisuhteessa
Vanhemmilta/sisaruksilta/suvulta	☐	☐	☐	☐	☐	
Ystävilä	☐	☐	☐	☐	☐	
Toisilta opiskelijoilta	☐	☐	☐	☐	☐	
Ammattikorkeakoulun henkilökunnalta	☐	☐	☐	☐	☐	

15) Koetko saavasi tarpeeksi emotionaalista tukea?

	1 Aina	2 Lähes aina	3 Joskus	4 Harvoin	5 En koskaan	
Avo-/aviopuolisolta tai tyttö-/poikaystävältä	☐	☐	☐	☐	☐	Tai en elä parisuhteessa
Vanhemmilta/sisaruksilta/suvulta	☐	☐	☐	☐	☐	
Ystävilä	☐	☐	☐	☐	☐	
Toisilta opiskelijoilta	☐	☐	☐	☐	☐	
Ammattikorkeakoulun henkilökunnalta	☐	☐	☐	☐	☐	

16) Kuinka paljon olet saanut viimeaikoina tukea, neuvoa, apua tai opastusta?

	1 Erittäin paljon	2 Melko paljon	3 Jonkin verran	4 Melko vähän	5 Erittäin vähän	
Avo-/aviopuolisolta tai tyttö-/poikaystävältä	☐	☐	☐	☐	☐	Tai en elä parisuhteessa
Vanhemmilta/sisaruksilta/suvulta	☐	☐	☐	☐	☐	
Ystävilä	☐	☐	☐	☐	☐	
Toisilta opiskelijoilta	☐	☐	☐	☐	☐	
Ammattikorkeakoulun henkilökunnalta	☐	☐	☐	☐	☐	

17) Koetko saavasi tarpeeksi tukea, neuvoa, apua tai opastusta?

	1 Aina	2 Lähes aina	3 Joskus	4 Harvoin	5 En koskaan	
Avo-/aviopuolisolta tai tyttö-/poikaystävältä	☐	☐	☐	☐	☐	Tai en elä parisuhteessa

Vanhemmilta/sisaruksilta/suvulta	☐	☐	☐	☐	☐
Ystävilä	☐	☐	☐	☐	☐
Toisilta opiskelijoilta	☐	☐	☐	☐	☐
Ammattikorkeakoulun henkilökunnalta	☐	☐	☐	☐	☐

18) Oletko tietoinen siitä, mistä/keneltä voit hakea neuvoa ja tukea omaan opiskeluusi liittyen?

- Kyllä
 En

19) Onko koulusi henkilökunnan kanssa helppo päästä keskustelemaan opintoihisi liittyvistä asioista?

	Kyllä	Ei	En osaa sanoa
Ryhmänohjaaja	☐	☐	☐
Tuntiopettajat	☐	☐	☐
Opo	☐	☐	☐
Koulutusohjelmavastaava	☐	☐	☐
Kuraattori	☐	☐	☐
Terveystenhoitaja	☐	☐	☐

20) Onko keskusteluista ollut mielestäsi sinulle hyötyä?

	1 ei lainkaan	2	3	4	5	6	7 erittäin paljon
Ryhmänohjaaja	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tuntiopettajat	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Opo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Koulutusohjelmavastaava Kuraattori	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Terveystenhoitaja	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

21) Onko koulusi henkilökunnan kanssa helppo päästä keskustelemaan omaan elämäsi liittyvistä asioista?

	Kyllä	Ei	En osaa sanoa
Ryhmänohjaaja	☐	☐	☐
Tuntiopettajat	☐	☐	☐
Opo	☐	☐	☐
Koulutusohjelmavastaava	☐	☐	☐
Kuraattori	☐	☐	☐
Terveystenhoitaja	☐	☐	☐

22) Onko keskusteluista ollut mielestäsi sinulle hyötyä?

	1 ei lainkaan	2	3	4	5	6	7 erittäin paljon
Ryhmänohjaaja	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tuntiopettajat	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Opo	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Koulutusohjelmavastaava Kuraattori	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Terveystenhoitaja	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

23) Oletko mielestäsi saanut tarpeeksi tukea/ neuvoa/ ohjausta koulusi henkilökunnalta opintojesi aikana?

	Kyllä	Ei	En osaa sanoa
Ryhmänohjaaja	☐	☐	☐
Tuntiopettajat	☐	☐	☐
Opo	☐	☐	☐
Koulutusohjelmavastaava	☐	☐	☐
Kuraattori	☐	☐	☐
Terveystenhoitaja	☐	☐	☐

24) Millaiseksi koet koulusi opiskelijatutor toiminnan? Onko toiminta mielestäsi tarpeellista, hyödyllistä, tärkeää, toimivaa, turhaa jne. Vastaa omin sanoin

25) Oletko mukana opiskelijatutor toiminnassa tai haluaisitko olla mukana opiskelijatutor toiminnassa?

- Kyllä
 En

26) Tähän kohtaan voit kirjoittaa ajatuksia ja mielipiteitä kyselyyn liittyen, mikäli niitä heräsitää kyselyä tehdessäsi.

Lähetä

Hei,

olen sosionomi opiskelija ja teen opinnäytetyötä aiheesta "Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarve ja saanti". Tutkimukseeni tarvitsen Teidän tekniikan opiskelijoiden mielipiteitä asiaan liittyen ja sen vuoksi olen tehnyt kyselyn aiheesta. Pyydänkin teitä vastaamaan kyselyyn johon on linkki alla. Kyselyyn vastaaminen vie aikaa noin 10 min. Kyselyyn vastataan anonyymisti ja anonyymisyys tulee säilymään koko tutkimuksen ajan.

<http://www.webropol.com/P.aspx?id=433999&cid=88739487>

Ystävällisin terveisin;

Anu Tolvanen

Heippa taas,

Suuri kiitos kaikille jotka ovat jo vastanneet "Kemi-Tornion ammattikorkakolun tekniikan opiskelijoiden psykososiaalisen tuen tarve ja tuen saanti"- kyselyyn.

Ja Te jotka ette ole vielä kyselyyn vastanneet, toivoisin, että mahdollisimman pian siihen vastaisitte. Aikaa vastaamiseen ei mene kauaa, vain noin 10min. Kyselyhän on osa opinnäytetyötäni ja kyselyyn vastaaminen tapahtuu anonymisti.

Ja tässäpä tämä linkki kyselyyn;

<http://www.webropol.com/P.aspx?id=433999&cid=88739487>

Aurinkoisin terveisin;

Anu Tolvanen SOK 18 2

P.S Aurinkoista kesää kaikille!